

ΖΩΓΛΟΠΙΤΙΚΑ

Χρονικά

ΚΩΔΙΚΟΣ 4171

ΕΤΟΣ 19ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 83 - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΡΑΧΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΑΧΟΥΛΙΩΤΩΝ «Ο ΪΤΑΜΟΣ»
Εκδότης σύμφωνα με το Νόμο: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ - Τηλ. 697677462

Η αποθέωση της Γραφειοκρατίας σε μια ψηφοφορία γονέων και κηδεμόνων για την εκλογή μελών της Σχολικής Εφορείας Ραχούλας

Ερευνώντας τα Αρχεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, κίνησε την περιέργειά μου ένα πρακτικό "διαλογής των ψήφων", που έλαβαν οι υποψήφιοι γονείς και κηδεμόνες του σχολείου, προκειμένου να εκλεγούν ως μέλη της Σχολικής Εφορείας. Το πρακτικό φέρει ημερομηνία 1η Σεπτεμβρίου 1931 και, εκείνο που μου έκαμε εντύπωση, είναι το πλήθος των συγχωριανών μας που φέρεται ότι έθεσαν υποψηφιότητα για το αξίωμα αυτό, ενώ στα δικά μου χρόνια στην εκπαίδευση ψάχναμε με ... το κερί, για να πείσουμε δυο ανθρώπους να αναλάβουν ως μέλη της Σχολικής Εφορείας, διότι αυτό συνεπαγόταν υποχρεώσεις και πρόσθετη απασχόληση από την εργασία τους. Δημοσιεύουμε αυτούσιο το πρακτικό, πριν το σχολιάσουμε:

Γράφει ο
Λάμπρος
Γριβέλλας
lamgriiv@gmail.com

Διτάξιο Δημοτικό Σχολείο Ραχούλας
Σχολικόν έτος 1931-1932
Γενική Συνέλευσις Γονέων και Κηδεμόνων
προς εκλογήν μελών Σχολικής Εφορείας, συμφώνως τω νόμω 5019
Εν Ραχούλα σήμερα την 1ην του μηνός Σεπτεμβρίου 1931, ημέραν
Συνέχεια στην 3η σελ.

Η Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος και το χωριό μας

Στις 5 Ιουνίου γιορτάστηκε η Παγκόσμια Ημέρα περιβάλλοντος σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο με ανάλογες εκδηλώσεις, όπως δενδροφυτεύσεις, καθαρισμό ποταμιών και παραλιών από τα σκουπίδια, ομιλίες, παραστάσεις κλπ. Ο σύγχρονος κόσμος, αφού πρώτα κατέστρεψε το περιβάλλον, περισσότερο από πλεονεξία και λιγότερα από άγνοια, αντιλήφθηκε επιτέλους ότι τώρα κινδυνεύει και ο ίδιος να αφανιστεί από ασθένειες που προκαλεί η ρύπανσή του. Ο άνθρωπος στην προσπάθειά του να εκμεταλλευτεί τη φύση ξεπέρασε κάθε μέτρο έγινε στυγνός εκμεταλλευτής του φυσικού περιβάλλοντος. Όσο περισσότερο προόδευε τεχνολογικά τόσο πιο πολύ κατέστρεψε τη φύση και αυτό φυσικά δεν έγινε χωρίς τίμημα. Είναι δε τόσο μεγάλη και καταλυτική η επέμβασή του στο περιβάλλον που η φύση δια των μηχανισμών της αδυνατεί πλέον να καλύψει τις πληγές της. Δεν είναι τυχαίο ότι μεγάλα ερευνητικά κέντρα του εξωτερικού θεωρούν την καταστροφή του περιβάλλοντος τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο για την ανθρωπότητα, θέτοντας σε

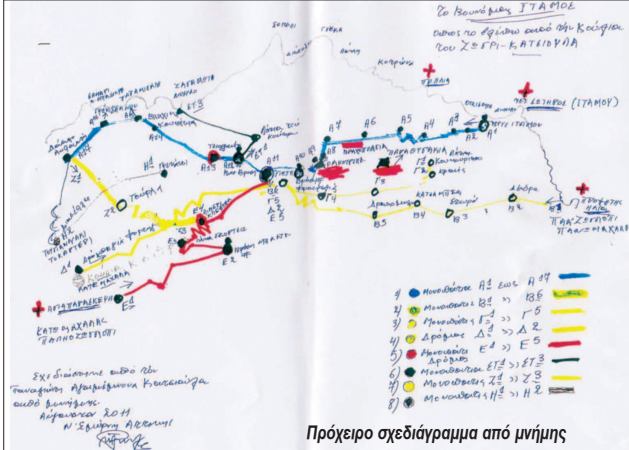

Γράφει ο
Γιώργος Δ.
Κατσιούλας

Συνέχεια στην 3η σελ.

Τα μονοπάτια του Ϊταμου αναμένουν την αξιοποίησή τους

Ο Ϊταμος, στο σύνολό του, έχει αποτυπωθεί στη μνήμη μου, από την ηλικία των 18 ετών. Περπάτησα κάθε μονοπάτι του, ξενύχτησα στις περισσότερες ραχούλες, απόλαυσα τον έναστρο ουρανό, μάλωσα με το λύκο και έζησα απίστευτα γεγονότα. Όλα αυτά αποτυπώθηκαν στη μνήμη μου και έτσι κατόρθωσα, 65 χρόνια αργότερα, να σχεδιάσω το χάρτη των μονοπατιών του. Τα μονοπάτια τα χώρισα σε οχτώ ενότητες, από Α1 μέχρι Η1, όπως εμφανίζονται στο χάρτη.

Γράφει ο
Παναγιώτης
Κατσιούλας

Α' μονοπάτι
Από τη βρύση του Ϊταμου έως και τη λάκα του Παπαμιάλη. Αυτό το μονοπάτι κόβει οριζόντια το βουνό Ϊταμο, σχεδόν στη μέση και συνεχίζει κάθετα έως το Διάσελο του Ανυφαντή "Σαμάρι Μπασισούρη". Το μονοπάτι αυτό είναι ιστορικής σημασίας, γιατί

ΤΑ ΚΑΚΑ, ΤΑ ΣΤΡΑΒΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΑΠΟΔΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Γράφει ο
Βασίλης Χρ.
Καραγιάννης

Το θέμα αυτό για αρκετό χρόνο με απασχόλησε να το γράψω ή να μην το γράψω. Η ταλάντευση και η αναποφασιστικότητα μου βράβηξε σε μάκρος χρόνους όχι γιατί θίγω πρόσωπα που υπήρξαν κεφαλές του χωριού μας από το 1950 και εντεύθεν αλλά γιατί προτιμώ να καταγινομίμαι με θέματα ευχάριστα και πρόσχαρα. Άλλωστε οι άνθρωποι που διετέλεσαν πρόεδροι του χωριού μας, κοινοτικοί σύμβουλοι ή όποιο πόστο

και να κατείχαν ήσαν άνθρωποι αγνοί, άδολοι, άνθρωποι της προσφοράς που δεν ζητούσαν τίποτε άλλο παρά να προσφέρουν και να συνδέσουν το όνομά τους με την τοπική ιστορία του χωριού μας. Άλλοι βέβαια τους παρέσυραν είτε ήταν κρατικοί παράγοντες είτε κατείχαν μια δεσποζόουσα θέση στην κοινωνία. Τα γράφω αυτά διότι αποτελούν μέρος της τοπικής ιστορίας και κυρίως τα γράφω για τους νέους οι οποίοι έπειτα από δεκαετίες θα αποτελούν την άρχουσα τάξη του χωριού μας και θα πρέπει να προσέχουν και να ασκούν τη διοίκηση λαμβάνοντας υπ' όψη όλους τους παράγοντες. **Το άλσος της Αγίας Παρασκευής**
Αρχίζω από το άλσος της Αγίας Παρασκευής όπου τα κα-

Η Αγία Παρασκευή στο Παλιοζωγλόπι

Σ' αυτό το φύλλο θα διαβάσετε...

1. Η αποθέωση της Γραφειοκρατίας.....	1-3
2. Η παγκόσμια ημέρα Περιβάλλοντος.....	1-3
3. Τα Μονοπάτια του Ϊταμου.....	1-4
4. Τα κακά, τα στραβα και τα αναπόδα.....	1-5
5. "Τρεις Ομιλίες" για τη Ελλάδα του παρελθόντος.....	1-3
6. Συνδρομές στα "Ζωγλοπτικά Χρονικά".....	2
7. Κοινωνικά.....	2
8. Ανέκδοτα, ανίγμια, προσφορές κ.α.....	2
9. "Θέλω, μα δεν μπορώ" (ποίημα).....	2
10. Τραγούδια του γάμου.....	4
11. Η Γη σε αριθμούς.....	4
12. Εκδηλώσεις του καλοκαιριού.....	6-7
13. Το πρόγραμμα Ανάπτυξης της Ορεινής Ηπειρωτικής Ελλάδας.....	8
14. Σκέψεις: Τότε και τώρα.....	8
15. Τα λαθράκια.....	9
16. Τα καράβια εκείνα.....	9
17. Οι κόψεις του φθινοπώρου.....	10
18. Η καλύτερη ανταμειβεται.....	10
19. "Εισοποιούμενο και μη σκευόμενο".....	11
20. Πρόσλευση της ονομασίας των μηνών.....	11
21. Ακόιμο - κρίνουμε - προτείνομε.....	12
22. Βουλευτικές εκλογές 17ης Ιουνίου 2012.....	12

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
Τρεις Ομιλίες
για την Ελλάδα του παρελθόντος μας

Εκδόθηκε πρόσφατα και κυκλοφορεί το νέο βιβλίο του Λάμπρου Α. Γριβέλλα με τίτλο: **"Τρεις Ομιλίες για την Ελλάδα του παρελθόντος μας"**. Τη θεματολογία, **Συν. στην 3η σελ.**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΑ Ζ.Χ.

Αχλλέας Γκορτσάς (632)	20	Αριστοτέλης Κατσιούλας (651)	20
Γεώργιος Κορκόντζελο (633)	20	Αριστείδης Α. Ζαχαρής (652)	30
Χρήστος Τσιμάκης (634)	20	Θωμάς Α. Βρέκος (653)	50
Αθανάσιος Παπαγεωργίου (635)	20	Κώστας Χρ. Βασιλάκος (654)	20
Κώστας Δερματάς (637)	20	Απόστολος Θ. Βρέκος (655)	50
Αικατερίνη Καλαμάρα (640)	30	Κώστας Ι. Θεάκος (656)	20
Κλεομένης Κομπούρας (641)	20	Θεμιστοκλής Ντίνας (657)	75
Κώστας Μπούτλας (642)	20	Δημήτριος Κίτσας (658)	20
Νικόλαος Σκόνδρας (643)	20	Ευάγγελος Τράντος (659)	20
Κώστας Νάκας (644)	20	Αγαμέμνονας Γ. Κατσιούλας (661)	20
Αχλλέας Γρυμπογιάννης (645)	20	Βασίλειος Τσιούκης (662)	20
Χρήστος Α. Βούλγαρης (646)	10	Δημήτριος Φ. Ράπτης (663)	30
Αλεξάνδρα Παπαϊωάννου (647)	50	Μαρία Δ. Ράπτη (664)	30
Παύλος Τσούτσουρας (648)	20	Σταυρούλα Κωνσταντάγκα (665)	20
Βασίλης Κατσαρός (649)	15	Αναστασία Ράπτη (666)	20
Αθανάσιος Ράπτης (650)	20		

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ Μ. Σ. ΡΑΧΟΥΛΑΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΑΓΑΠΗΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

1. Ο **Αντώνης Φ. Κωτσαριδής** πρόσφερε στο Μ.Σ. Ραχούλας το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του πατέρα του **Φώτη Κωτσαριδή**. (636)
2. Η **Παρασκευή Καρλάφτη** και η **Ευαγγελία Καρλάφτη** πρόσφεραν στο Μ.Σ. Ραχούλας το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη των γονέων τους **Νικολάου και Στυλιανής Καρλάφτη**. (638)
3. Ο **Δημήτρης Κοντακτής** πρόσφερε στο Μ.Σ. Ραχούλας το ποσό των 20 ευρώ στη μνήμη της πεθεράς του **Κων/τίας Παπαρούνα**. (639)
4. Ο **Λάμπρος Ζαρκάδας** πρόσφερε στο Μ.Σ. Ραχούλας το ποσό των 20 ευρώ στη μνήμη της συζύγου του **Γεωργίας**. (660)

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας,

Τα μοναδικά έσοδα του Συλλόγου είναι οι εισφορές των μελών μας και των συνδρομητών της εφημερίδας.

Για την απρόσκοπτη έκδοση της εφημερίδας και τη λειτουργία του Μορφωτικού Συλλόγου παρακαλούμε να μη ξεχνάτε την οικονομική συνδρομή σας ή ενίσχυση.

Χρήματα μπορείτε να δίνετε στα μέλη του Δ.Σ. και της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας ή να καταθέτετε στο λογ/σμό **368/558733-64** της **Εθνικής Τράπεζας** αφού δηλώσετε το όνομά σας.

ΘΕΛΩ ΜΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ

Αχ και να μπόραγα να πάω στο χωριό μου εκεί, στις εκκλησιές τις σκάλες να κλάψω γι' αυτούς που φεύγουνε και πίσω δε γυρίζουν. Για είναι ακόμα ζωντανοί, για είναι πεθαμένοι.

Να κλάψω τον πατέρα μου τη δόλια μου τη μάνα, τους φίλους και τους συγγενείς τους χωριανούς μου όλους. Να κάμω ένα μνημόσυνο για τους αποθαμένους, ν' αναπαυθεί η ψυχούλα εκεί στον κάτω κόσμο.

Η αρρώστια μου με τυραννά στο στρώμα μ' έχει ρίξει και καρτερώ το χάροντα να έρθει κοντά του να με πάρει.

Θωμάς Κίτσας

«ΖΩΓΛΟΠΙΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΑΧΟΥΛΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

ΕΔΡΑ

ΡΑΧΟΥΛΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4171

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Γεώργιος Κατσιούλας τηλ. 6976777462
Λάμπρος Α. Γριβέλλης τηλ. 2441020480
Βασίλης Χ. Καραγιάννης τηλ. 2441020592

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΡΑΧΟΥΛΑ 43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Μ. Αλεξάνδρου 10 - τηλ. 2441020257

Τα ευνοήματα άρθρα δεν εκφράζουν
κατ' ανάγκη τις απόψεις της εφημερίδας

Εδώ
γελάμε

Ανέκδοτο

Λάθος όνομα

Βράδυ, μεσάνυχτα, χιονίζει και ένας τυπικός αναγκάζεται να περάσει μέσα από ένα νεκροταφείο για να κόβει δρόμο, αν και τρέμει από το φόβο του.

Καθώς περπατάει ακουει ένα "τικ - τακ, τικ - τακ" ... πλησιάζει στο σημείο απ' όπου προερχόταν ο ήχος κατατρομαγμένος. Βλέπει λοιπόν έναν τύπο να σκαλίζει κάτι πάνω σε μια ταφόπλακα ...

- Τι ... τι κάνετε εκεί, του λέει με τρεμάμενη φωνή!
- Τι να σε πω ρε φιλαράκι! Αυτοί οι βλάκες έγραψαν το όνομά μου λάθος!

Αινίγματα

1. Ακτίνες έχω, ρόδες δε έχω και όμως τρέχω.
2. Κάτω από κόκκινα ματέρια, κάθονται άσπρα περισσότερα.
3. Αν και θρόνος μου ταιριάζει, θέση μου είναι το περβάζι.
4. Ο μπάρμπαρς μου ο Θεοδωρής δεκαεφτά βρακιά φορεί. Κόβω τα γενάκια του, πέφτουν τα βρακιάκια του.
5. Έχει δόντια κοφτερά κι όμως δε μπορεί να φάει.

λοισιδ 'ς 'ιρηιησδν 'φ
'δσκηισδσθ 'ε 'πιισσο 'ζ 'δσιγιμ 'ι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

1. Ο **Φίλιππος Ι. Κελεπούρης** και η σύζυγός του **Δέσποινα** απέκτησαν στις 10/7/2012 υγιέστατο αγοράκι.

2. Ο **Παναγιώτης Φέτσιος** και η σύζυγός του **Μαργαρίτα** απέκτησαν στις 13/7/2012 δίδυμα: αγόρι και κορίτσι.

Να τους ζήσουν.

Βάπτιση

Η **Ρούλα Β. Κωστάκου** και ο σύζυγός της **Δημήτριος Χατζούλης** στις 8/7/2012 βάπτισαν το γιο τους στο Εξωκλήσι της Αγ. Μαρίας στον Κάλαμο Αττικής. Το όνομα Ιωάννης, χάρισαν η Νίκη Κωστάκου και ο σύζυγός της Ιωσήφ Δερμιτζάκης.

Γάμοι

- Η **Ιωάννα Νασιάκου του Φωτίου** και ο **Άγγελος Δανίκας** τέλεσαν τους γάμους τους την 26ην Μαΐου στον Ι.Ν. Αγ. Αναστασίας Περιεσσού. Μετά το γάμο ακολούθησε δεξίωση στο άλσος Νυμφών στις Αφίδες.

- Η **Κωνσταντίνα Γριβέλλα του Χρήστου** και ο **Γεώργιος Λιάπης** τέλεσαν τον θρησκευτικό γάμο τους την 2α Ιουνίου στον Ι.Ν. Αγίου Αντωνίου στη Λάρισα. Μετά το γάμο τους έγινε η βάπτιση του γιου τους και του έδωσαν το όνομα **Κων/νος**.

- Η **Ειρήνη Κωστάκου του Ιωάννη**, ιατρός πνευμονιολόγος - φυματιολόγος, και ο **Χαράλαμπος Χαριπίδης** ιατρός νευροχειρουργός τέλεσαν τους γάμους την 30ην Ιουνίου στον Ίταμο. Κουμπάροι παρέστησαν οι: Γιώργος Μηλιώνης, Βαρβάρα Κούσουλα και Χριστόφορος Κουλιάρης. Μετά τα στέφανα επακολούθησε δεξίωση στις "Ναϊάδες" ενώ την Πέμπτη 20 Ιουνίου είχε προηγηθεί παραδοσιακό γλέντι στην αυλή του σπιτιού τους, στη Ραχούλα.

- Η **Ντίνα Ράπτη του Αθανασίου (Θανασούλα)** και ο **Κων/νος Αδάμος του Δημητρίου**, τέλεσαν τους γάμους τους στις 21/7/2012 στον Ι.Ν. Αγ. Αθανασίου στο Καλλιθέρο.

- Ο **Κων/νος Ντίνος του Γεωργίου** και η **Άνκα Καράτσοβα** τέλεσαν πολιτικό γάμο την 2α Αυγούστου στο Δημαρχείο Καρδίτσας. Μάρτυρες παρέστησαν ο Αποστόλης Θ. Βρέκος και ο Βάσιος Ρίζος. Το Σάββατο 4η Αυγούστου έγινε παραδοσιακό γλέντι στο σπίτι τους στη Ραχούλα.

Θάνατοι

- Τον Απρίλη του 2012 απεβίωσε ο **Αναστάσιος Γ. Νάκας**. Ο Τάσιος είχε τραυματισθεί σοβαρά από έκρηξη χειροβομβίδας το 1954 και έκτοτε έζησε το υπόλοιπο της ζωής του με βαριά αναπηρία.

- Στις 30/5/2012 απεβίωσε η **Ευφροσύνη Δ. Ράπτη** σε ηλικία 79 ετών.

- Στις 28 Ιουλίου 2012 απεβίωσε ο **Βασίλης Οικονόμου** ετών 44, γιος της Όλγας Απ. Κατσιούλα. Ο αποθανών ήταν παντρεμένος και είχε ένα αγόρι ηλικίας 12 ετών.

- Στις 4 Αυγούστου απεβίωσε ο **Θωμάς Θεοδωρόπουλος** ετών 50, σύζυγος της Νίτσας Κ. Ζαχαρή.

Επιτυχίες

- Η **Αικατερίνη Γρυμπογιάννη του Ευαγγέλου** αποφοίτησε από το τμήμα Πληροφορικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

- Η **Στέλλα Γρυμπογιάννη του Ευαγγέλου** αποφοίτησε από το τμήμα Ποιμαντικής και Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

- Η **Ευαγγελία Βασιλάκου του Κων/νου** αποφοίτησε από το τμήμα Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

- Ο **Δημήτρης Λ. Κατσιούλας** πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ έλαβε και το πτυχίο Φυσικοθεραπείας.

- Η **Παρασκευή Μαντά (εγγονή του Θωμά Κατσιούλα)** αποφοίτησε από τη Γεωπονική σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Εισαγωγικές Πανελλαδικών
εξετάσεων

- Η **Ευαγγελία Βρέκου του Θωμά** εισήχθη στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών.

- Ο **Μάριος Σκόνδρας του Νικολάου (εγγονός Κώστα Μπούτλα)** εισήχθη στο Τμήμα Νοσηλευτικής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

- Η **Φωτεινή Τσούτσουρα του Παύλου** εισήχθη στη Σχολή Οργάνωσης και Διαχείρισης Έργων του ΤΕΙ Λάρισας.

- Ο **Γεώργιος Χαραλαμπάκος του Θωμά** εισήχθη στη Σχολή Σχεδίου και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου ΤΕΙ Λάρισας (Καρδίτσα).

- Η **Αγορίτσα Μανώλη του Φώτη** εισήχθη στη Σχολή Εμπορίας και Διαφήμισης ΤΕΙ Λαμίας (Αμφισσα)

- Ο **Δημήτριος Κελεπούρης του Θωμά** εισήχθη στη Σχολή Τεχνολογίας Πληροφορικής και Τηλ/νίων ΤΕΙ Ηπείρου (Άρτα)

Συγχαρητήρια

Στην αγαπημένη μας εγγονή **Εύη Παπαγιάννη** που πέτυχε στο τμήμα Κοινωνικής Διοίκησης που Πανεπιστημίου Θράκης (Κομοτηνή), θερμά συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

Ο παππούς Θωμάς, η γιαγιά Ευδοξία

Παρακαλούμε θερμά τους απανταχού χωριανούς μας, όταν έχουν κάποιο κοινωνικό γεγονός (γέννηση, βάπτιση, γάμο, επιτυχία κλπ.) να ενημερώνουν κάποιο μέλος του Δ.Σ. ή μέλος της Συντακτικής Επιτροπής αποστέλλοντας -αν υπάρχει- και σχετική φωτογραφία, προκειμένου να το δημοσιεύουμε στα Ζ.Χ.*

Η αποθέωση της Γραφειοκρατίας

Συνέχεια από την 1η σελ.

Κυριακήν και ώραν 10.30 π.μ., οι κάτωθι υπογεγραμμένοι γονείς και κηδεμόνες των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου Ραχούλας, συνελθόντες τη προσκλήσει του διευθυντού ου σχολείου εις Γενικὴν Συνέλευσιν εν τω διδακτηρίω του σχολείου, ίνα δια τη ψηφοφορίας εκλεξώμεν δύο μέλη Σχολικής Εφορείας και ευερεθέντες εν απαρτία, ως ψηφοφορήσαντες πλέον των ημίσεων, ήτοι 55, έναντι του όλου αριθμού των γονέων και κηδεμόνων, όντων 89, ως η συνημμένη κατάστασις, εξηγήμένη εκ του παρά τω Γραφείω του Σχολείου τηρουμένου βιβλίου γονέων και κηδεμόνων, εκλεξάμεν πρόεδρον της Συνελεύσεως τον γονέα Βασίλειον Κωστάκον, ψηφολέκτας δε τους Λάμπρον Μήτραν και Αναστάσιον Δόλγηραν.

Κατόπιν ο πρόεδρος της συνελεύσεως εισηγήθη εις τα μέλη, όπως έκαστον δια μυστικής ψηφοφορίας ψηφίσει δύο επίλεκτα μέλη της συγκροτηθησομένης Σχολικής Εφορείας.

Μετά ταύτα ήρξατο η ψηφοφορία, διαρκέσασα μέχρι της 5ης μ.μ. ώρας, μετά του πέρας της οποίας αποσφραγισθείσης της ψηφοδόχου, εγένετο η διαλογή των ψήφων, εξ ης εξήχθη το κάτωθι αποτέλεσμα:

Εψηφοφόρησαν εν όλω 55(πεντήκοντα πέντε). Έλαβον έκαστος:

1. Λάμπρος Ευαγγέλου Κατσιούλας 29
2. Αναστάσιος Δόλγηρας(Ντόλκερας) 23
3. Δημήτριος Ράπτης 19
4. Χρήστος Καραγιάννης 13
5. Χρήστος Γρυμπογιάννης 12
6. Κων/νος Ρεντίνας 4
7. Φώτιος Νασιάκος 2
8. Γεώργιος Καραγιώργος 1
9. Αριστείδης Κατσαρός 1
10. Βασίλειος Κωστάκος 1
11. Ιωάννης Γριβέλλας 1
12. Ευάγγελος Κωστάκος 1
13. Δημήτριος Κελεπούρης 1
14. Βασίλειος Φέτσιος 1
15. Λάμπρος Μήτρας 1

Ο δάσκαλός μου
Βαγγέλης Τζιωνάνοπουλος

Ήτοι εξελέγησαν εκ των Γονέων και Κηδεμόνων μέλη Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Ραχούλας οι 1) Λάμπρος Κατσιούλας του Ευαγγέλου και 2) Αναστάσιος Δόλγηρας του Ιωάννου, ως πλειοψηφίσαντες.

Εφ' η συνετάγη το παρόν, όπερ υπογράφεται δεόντως και υποβάλλεται εις τον Επιθεωρητήν Δημοτικών Σχολείων Καρδίτσας, δια τα καθ' εαυτόν.

Ο Πρόεδρος τερη Συνελεύσεως
(υπογραφή) Βασίλειος Κωστάκος

Οι Ψηφολέκται
(υπογραφές)

Ο Γραμματεὺς
Ευάγγελος Τζιωνάνοπουλος

Το παραπάνω "πρακτικό", το οποίο, όπως όλα τα έγγραφα εκείνης της εποχής- πέρασαν από τότε 81 χρόνια- αποτελεί τεκμήριο για τη νεότερη ιστορία του χωριού μας, αξίζει, ενός μικρού έστω, σχολιασμού. Πρώτον, διότι μας δίνει πληροφορίες για τους γονείς των μαθητών εκείνης της μακρινής εποχής, πολλοί από τους οποίους παραμένουν άγνωστοι, ακόμη και στους απογόνους τους. Δεύτερον, το "πρακτικό" είναι αψευδής μάρτυρας της δημοκρατίας που απολάμβανε εκείνη την εποχή η πατρίδα μας, αφού ακόμα και για την εκλογή μελών της Σχολικής Εφορείας, ενός θεσμού που θεωρούνταν από τους πολλούς "αγχαρεία", απαιτούνταν εφαρμογή δημοκρατικών διαδικασιών. Από την άλλη είναι και καθρέφτης του γραφειοκρατικού πνεύματος που επικρατούσε, όχι μόνο στην εκπαίδευση, αλλά σε όλες τις υπηρεσίες του κράτους. Ένα πνεύμα που ακόμη βασανίζει υπαλλήλους και πολίτες και θεωρείται υπαίτιο της καθυστέρησής μας σε όλους τους τομείς.

Δέσμιος του γραφειοκρατικού πνεύματος και ο δάσκαλός μας Βαγγέλης Τζιωνάνοπουλος, είμαι βέβαιος ότι προσπάθησε - όπως άλλωστε κάναμε όλοι σε παρόμοιες περιπτώσεις - να το παρακάμψει, με μια αθάνα ...πονηριά!

Υποπτεύομαι ότι κάλεσε το πολύ 3-4 γονείς, εκείνους που θεωρούσε κατάλληλους για το αξίωμα του Σχολικού Εφόρου, και εν συνεχεία συνέταξε ένα πολυπρόσωπο "πρακτικό" με παρόντες 55 γονείς, και από αυτούς 15 υποψήφιους! Οδηγούμαι σ' αυτόν το συλλογισμό, διότι, και αν ακόμη κατόρθωνε να συγκεντρώσει 55 γονείς και να πείσει 15 από αυτούς να θέσουν υποψηφιότητα -ωσαν να επρόκειτο να βγουν βουλευτές! - είναι δύσκολο να δεχτούμε ότι οι γονείς που έλαβαν μία (1) ψήφο ήταν πράγματι υποψήφιοι! Αμφιβάλλει κανείς αν ήταν και παρόντες στη "συνέλευση", διότι δεν μπορεί, κάποιοι θα έπαιρναν και μερικές ψήφους παραπάνω! Όπως όμως και αν έγινε, το "πρακτικό είναι συνταγμένο σύμφωνα με την «επιταγή του νόμου» και με πολλή προσοχή (55 ψηφίσαντες, 110 το σύνολο των ψήφων) και σίγουρα ο επιθεωρητής έμεινε απόλυτα ευχαριστημένος, αφού διαπίστωσε ότι οι Ραχουλιώτες έδειχναν τέτοιο ενδιαφέρον για το σχολείο, ώστε έκαναν ουρά για να γίνουν μέλη της Σχολικής Εφορείας! Και, ασφαλώς, θα εκτίμησε ότι όλα αυτά οφειλονταν στις άοκνες προσπάθειες του δασκάλου.

Γιατί όμως να απορούμε για όσα συνέβαιναν το 1931, αφού 81 χρόνια αργότερα το κράτος μας δεν έχει απαλλαγεί ακόμα από το πνεύμα της γραφειοκρατίας;

Η Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος και το χωριό μας

Συνέχεια από τη σελ. 1

δεύτερη μοίρα τους πολέμους και την οικονομική κρίση.

Η προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να αποτελεί προσωπική επιλογή και υποχρέωσή μας. Με την καθημερινή μας συμπεριφορά πρέπει να συμβάλουμε, στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας, για ένα υγιές και αρμονικό περιβάλλον στο οποίο πρέπει να ζήσουν οι επόμενες γενεές. Πρέπει να απαλλαγούμε από νοοτροπίες και πρακτικές του παρελθόντος που ευθύνονται για την σημερινή πραγματικότητα.

Επειδή στόχος αυτής της εφημερίδας είναι να αναδεικνύει τα τοπικά προβλήματα μας, θα επισημάσουμε τους κινδύνους που διατρέχει το χωριό μας από την καταστροφή του περιβάλλοντος, αρχίζοντας από το θέμα της αποχέτευσης. Δεν είναι η πρώτη φορά που η εφημερίδα μας ασχολείται με αυτό το θέμα και σίγουρα δεν θα είναι και η τελευταία. Όπως είναι γνωστό, η Ραχούλα δεν κατέστη δυνατή να αποκτήσει δίκτυο αποχέτευσης, με αποτέλεσμα τα λύματα να οδηγούνται, ως επί το πλείστον, με ακάλυπτους και κλειστούς αγωγούς στο ποτάμι. Επειδή με το νερό του ποταμιού αφ' ενός μεν αρδεύονται οι περισσότεροι κήποι του χωριού αφ' ετέρου υδρεύονται και αρκετά κοπάδια κτηνοτρόφων, φυσικό είναι η μόλυνση να επιστρέφει στην κατασρόλα μας και από εκεί στο στομάχι μας. Έτσι κάνουν την εμφάνισή τους διάφορες ασθένειες.

Ξαν να μην έφτανε όμως η ρύπανση από τα λύματα, το ποτάμι ρυπαίνεται και από πάσης φύσεως άχρηστα αντικείμενα (στρώματα, σακούλες κ.ά.) τα οποία ρίπτονται στις όχθες του. Παλαιότερα το χωριό είχε 800-1000 κατοίκους και το ποτάμι διατηρούνταν καθαρό. Δίπλα στην κοίτη ανοίγονταν άμπλες από τους οποίους υδρεύονταν οι περισσότεροι κάτοικοι! Σήμερα φοβάσαι ακόμα και να πλύνεις τα χέρια σου. Εκεί φτάσαμε!

Δεύτερο σημαντικό πρόβλημα είναι η απόρριψη στα πρανή των δρόμων, στα λαγκάδια και κάτω από τις γέφυρες άχρηστων αντικειμένων και σκουπιδιών. Το φαινόμενο αυτό είναι απαράδεκτο, τη στιγμή μάλιστα που ο Δήμος έχει τοποθετήσει κάδους σε πολλά σημεία.

Τα θέματα που έχουν σχέση με το περιβάλλον είναι πολλά, εμείς όμως στο σημείο αυτό περιοριζόμαστε στο καυτό θέμα της λυματορρόπανσης και της καθαριότητας, γιατί αυτά, εκτός από το ρόλο τους στην υγεία των κατοίκων, είναι και δείγμα πολιτισμού και εντυπώσεων. Όταν διέρχεται από ένα ακάθατο χωριό, σχηματίζει τη χειρότερη εντύπωση για τους κατοίκους του. Εμείς όμως είμαστε περήφανοι άνθρωποι και δεν δεχόμαστε να δίνουμε τέτοια δικαιώματα!

Τέλος, παραθέτω το ποιηματάκι του Γεωργίου Αθάνα "Η Σελήνη" που δείχνει πόσο μπορούμε να βελτιώσουμε την ποιότητα της ζωής μας, όταν ξέρουμε να παρατηρούμε τη φύση.

Σελήνη

Θάμα κι' αυτό τ' αποψινό!
Στο περιβόλι το πυκνό
καθώς κοιμόταν σκτεινό
μπήκε η κυρά σελήνη
και ζύπνησε για μια στιγμή
τ' αηδόνι και το γιασεμί
και τη μουντή νεροσυρμή
που ολόχρυση έχει γίνει!

Θάμα κι' αυτό τ' αποψινό!
Τ' άστρα ψηλά στον ουρανό
χορεύουν καλαματιανό
με την κυρά σελήνη
κι η θάλασσα μουρμουριστά
τον ήχο τάχα της βαστά
και την κυρά ευχαριστά
και αυτή φλωριά της δίνει!

NEA BIBLIA

Τρεις Ομιλίες

για την Ελλάδα του παρελθόντος μας Συνέχεια από τη σελ. 1

για το βιβλίο αποτελούν τρεις ομιλίες, τις οποίες ο συγγραφέας πραγματοποίησε κατά το πρόσφατο παρελθόν, στα πλαίσια ανάλογων εκδηλώσεων. Συγκεκριμένα η πρώτη ομιλία έγινε στα πλαίσια της παρουσίασης βιβλίου στο Δήμο Σοφάδων, σχετικού με τη θεσσαλική επανάσταση του 1878 και οι επόμενες δύο αναφέρονται στη ζωή και το έργο δύο μεγάλων φιλοσόφων και παιδαγωγών των αρχών του 20ου αιώνα: του **Αλέξανδρου Δελμούζου** και **Δημήτρη Γληνού**.

Οι τρεις ομιλίες δείχνουν περίτρανα, σε όλο το βάθος και το πλάτος της την κοινωνικοπολιτική κατάσταση και την κακοδαιμονία που μάζιζε το ελληνικό κράτος από τη σύστασή του και τις ελλείψεις δομής του σε όλους τους τομείς. Μια κατάσταση η οποία ελάχιστα φαίνεται να βελτιώθηκε και στις μέρες μας.

Αυτός είναι και ο στόχος του βιβλίου, τον οποίο ο συγγραφέας επισημαίνει και στον πρόλόγό του: "Και οι τρεις ομιλίες μας δίνουν, κατά το δυνατόν ολοκληρωμένη, την εικόνα της Ελλάδας του σχετικά πρόσφατου παρελθόντος μας και γιατί όχι και του παρόντος μας. Από τη μια την Ελλάδα του πατριωτισμού, της θυσίας, του οράματος και της προόδου, και από την άλλη την Ελλάδα του φανατισμού, της υστεροβουλίας, της ανοργανωσίας, της ατασθαλίας και της αρπαχτής, που ακυρώνει την πρώτη".

Το καλλιτεχνικό εξώφυλλο του βιβλίου κοσμεί η εικόνα του Ιανού, του διπρόσωπου ρωμαϊκού θεού, που, στην προκειμένη περίπτωση, συμβολίζει τα δύο πρόσωπα της Ελλάδας και, κάτω από αυτή, η ρήση του Ισοκράτη: "Ει τα παρεληλυθότα μνημονεύεις, άμεινον περί των μελλόντων βουλεύσει" (Αν θυμάσαι τα περασμένα, θα αποφασίζεις καλύτερα και για το μέλλον). Συμπερασματικά, η ιστορία είναι μεγάλος δάσκαλος για τους λαούς.-

Τα μονοπάτια του Ίταμου αναμένουν την αξιοποίησή τους

Συνέχεια από τη σελ. 1

εκτός από τις απλές τοπωνυμίες, υπάρχουν και τοποθεσίες με πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν επί τουρκοκρατίας. Το Α μονοπάτι το χρησιμοποιούσαν τόσο οι κλέφτες που πηγαίνοερχονταν από Νεοχώρι έως Ρεντίνα-Καρπενήσι, αλλά και τα τούρκικα αποσπάσματα, ακόμη και οι ληστές.

Αρχίζουμε από βορά προς το νότο: Από Α1 (βρύση **Ίταμου**) έως τη **Νερομάννα** (Α2). Από Α2 έως τη λάκα **Κρανιας** (Α3) είναι 200 μέτρα. Από Α3 έως το **Λαγκαδάκι** (Α4). Από Α4 έως την κορυφή **Παραθράκια** (Α5), (εδώ κάνουμε ζικ-ζακ επειδή είναι ανηφόρα). Η τοποθεσία ονομάστηκε Παραθράκια γιατί ένα κομμάτι της μεσοράχης αυτής είναι πετρώδες, περίπου ως 60 μέτρα, και με στενή ράχη. Εκεί κρύβονταν οι πρόγονοί μας όταν τους κυνηγούσαν οι Τούρκοι και πίσω από τις πέτρες βλέπουμε την **Κούλια Ίταμου** και τον **Πέρα Μαχαλά**. Από Α5 έως και την άκρη της βραχοπλαγιάς (Α6) είναι 200 μέτρα. Από Α6 έως τη Μεσοράχη της **Δρακότρικας** (Α7). Από Α7 έως την κορυφή του βράχου **Δρακότρικας** (Α8). Δρακότρικα ονομάστηκε διότι, κατά την παράδοση, ζούσε εκεί ένας δράκος. Λένε ότι υπήρχε υπόγεια σήραγα που πολλών χιλιομέτρων και έβγαине στη **Δαφνοσπηλιά** (Βελέσι). Και οι δυο τρύπες έχουν κλείσει από τους σεισμούς. Από Α8 έως τις **Αλταριές** (Α9), (εδώ κατηφορίζουμε). Λέγονται Αλταριές διότι εκεί είναι πολλές πλάκες, στις οποίες οι κτηνοτρόφοι έριχναν αλάτι για τα γιδοπρόβατα. Από Α9 έως τη ρεματιά της **Φρουξιλιάς** (Α10). Εδώ βρίσκεται και η ομώνυμη βρύση με τα θεόρατα πλατάνια. Από Α10 έως τη λάκα του **Γιώτη** (Α11). Η τοποθεσία πήρε το όνομα από τον παλαιό ιδιοκτήτη της Γιώτη. Τώρα είναι ιδιοκτησία του **Κων/νου Ευαγγέλου Κατσιούλα**. Από Α11 έως τη **Βρύση της Βασιλικής** (Α12). Εδώ οι ληστές πιάσανε τη νεαρή Βασιλική (βλαχοπούλα), που πήγε να πάρει νερό. Από Α12 έως το **Τσιογκανάκι της Βασιλικής** (Α13). Εδώ σ' αυτό το λόφο οι ληστές κρύβανε τη μικρή Βασιλική και εδώ τη δολοφόνησαν. Από Α13 έως τη λάκα **Βλαχοκόνακα** (Α14). Εδώ σ' αυτή τη λάκα είχε τη στάνη ο παππούς μου **Ευάγγελος Κατσιούλας** μαζί με το **Λάζαρο Ζάχο**, όταν έγινε η συμπλοκή με τους Σαρανταπορίσιους για τη διεκδίκηση της τοποθεσίας **Κρανιας**. Οι αδελφοί **Λάμπρος, Χρήστος και Αγαμέμνων** (πατέρας μου) **Κατσιούλα**, καθώς και οι: **Λάζαρος Ζάχος, Σεραφείμ Κορκόντζελος και Λάμπρος Τσιουκίης** πήγαν φυλακή στο Καρπενήσι για τη συμπλοκή εκείνη. Από Α14 έως τη λάκα του **Παπαμιχάλη** (Α15). Η τοποθεσία πήρε το όνομα του Παπαμιχάλη που έπεσε μαχόμενος μαζί με τους λεβέντες του

καπετάν **Δίπλα**. Στη μάχη αυτή οι Τούρκοι έπαθαν μεγάλη καταστροφή, αλλά σκοτώθηκε ο Παπαμιχάλης και τάφηκε σ' αυτή την τοποθεσία. Από Α15 έως του Σπανού το Γρέκι. Εδώ πάμε κάθετα προς τις δυο κορυφές του Ίταμου. Η τοποθεσία ονομάστηκε **"Του Σπανού το Γρέκι"** γιατί εκεί έθαψαν τον καπετάν Σπανό που είχε τραυματισθεί στη μάχη με τους Τούρκους στο Περούλι Τρικάλων. Από το Α16 κατηφορίζουμε στο **Διάσελο Ανυφαντή- Μπασιούρη Σαμάρι** (Α17).

Β' μονοπάτι

Από Β1 (εκκλησία Προφητηλιά στο Παλιοζωγλόπι) ως την κορυφή στα Δένδρα (Β2). Από Β2 ως το Σταυρό (Β3). Από Β3 ως του Κατσιαμπέρη (Β4). Από Β4 ως του Δρακόμυλο (Β5). Από Β5 ως τη λάκα Γιώτη(Β6).

Γ' μονοπάτι

Από Γ1(τοποθεσία Κουκορικού) ως τη λάκα Κρανιας (Γ2). Από Γ2 ως την κορυφή Κατσιαμπέρη (Γ3). Από Γ3 ως το λαγκάδι Δρακότρικας (Γ4). Αυτό είναι το πιο επικίνδυνο μονοπάτι και όποιος δεν είναι γνώστης της περιοχής να μη διακινδυνεύσει το πέρασμα. Από Γ4 ως του Γιώτη (Γ5).

Δ' δρόμος

Από τη ΝΑ πλευρά της Κούλιας του Κάτω Μαχαλά έχει γίνει αυτοκινητόδρομος (μόνο για φορτηγά) ως του Γιώτη (Από Δ1 ως Δ2).

Ε' δρομος

Από Ε1 (Αγία Παρασκευή) ως τη βρύση Μπαλάτ (Ε2). Από Ε2 ως τα Κόθρια (κτήμα Γκορτσά). Εδώ κατηφορίζουμε για να βγούμε στη μεσοράχη Κόθρια. Από Ε3 ως τη Λημέρι των Κλεφτών(Ε4). Εδώ κάνουμε ζικ-ζακ λόγω μεγάλης ανωφέρειας. Αυτή την τοποθεσία οι κλέφτες τη χρησιμοποιούσαν για ξεξουραση, όταν έρχονταν από Ρεντίνα-Καρπενήσι και πήγαιναν για Νεοχώρι-Περούλι και αντιστρόφως. Στην κορυφή της λάκας ψήνανε τα αρνιά. Εκεί δεν βγάζει χορτάρι. Επίσης λένε ότι σε μια αναμέτρηση κλεφτών και Τούρκων, οι Τούρκοι εξολοθρεύτηκαν και από τότε δεχν ξαναπάτησαν εκεί. Από Ε4 έως Γιώτη.

ΣΤ' μονοπάτι

Από ΣΤ1 (Βασιλικής Βρύση) ως τη λάκα του Κούκου (ΣΤ2). Στη λάκα αυτή, μέσα στις πανύψηλες φτέρες, βγαίνει το "σπιροχορτί" και πάνω από τη λάκα, μέσα στα έλατα, βγαίνει το σαλέπι. Από ΣΤ2 ως το διάσελο Ζαχαριώτη, στον πρώτο λόφο (ΣΤ3). Η τοποθεσία ονομάστηκε Ζαγαριώτη γιατί εκεί ακοτώθηκε το ζαγάρι (κυνηδόσκυλο) του Γιώτη από κεραυνό.

Ζ' μονοπάτι

Από Ζ1 (διάσελο Ανυφαντή-Σαμάρι Μπασιούρη) ως την Τούρλα (Ζ2). Από

Ζ2 ως τα Κόθρια(λημέρι Κλεφτών Ζ3). Αυτό το μονοπάτι το χρησιμοποιούσαν πολλές φδορές οι κλέφτες.

Η' μονοπάτι

Από Η1 (Γρεκάκι) που είναι πάνω από το ζάβατο του Καραγιάννη και φτάει ως την Τρίτη διασέλα, στου "Γιαννάκη το καρτέρι" (Η2).

Τοπωνύμια

Στις οροσειρές και μεσοράχες δεν υπάρχουν μονοπάτια παρά μόνο τοπωνύμια. Αρχίζουμε από την εκκλησία της μεταμόρφωσης (Κούλια Ίταμου), περνούμε τη λάκα Ίταμου (οικισμός), ανεβαίνουμε στον Παλιασιά- Κοτρώνα-Λεύκα- Κορυφή Τσιουκας, κατηφορίζουμε, περνάμε το διάσελο μεταξύ των δύο κορυφών και ανεβαίνουμε ως το "Σουφλι". Μετά κατηφορίζουμε, φτάνουμε στον πρώτο λόφο του Ζαγαριώτη,περνάμε και το δεύτερο, περνάμε και το Στάλο και φτάνουμε στη λάκα Παπαμιχάλη.

Μετά από 65 χρόνια, πολλά σημεία των μονοπατιών έχουν χαθεί διότι δεν υπάρχουν οι τοσιπάνηδες και τα κοπάδια που τα διατηρούσαν. Έτσι η φύση κατέλαβε τα πάντα. Κατέγραψα τα μονοπάτια του Ίταμου από μνήμης, όπως τα θυμάμαι από 18 χρονών που τα περπάτησα πολλές φορές. Ο χρόνος που διέρρευσε δημιούργησε νέες συνθήκες. Σήμερα, παρατηρείται τάση εξόδου των νέων από τις πόλεις και στραφή προς τον ορεινό τουρισμό. Για να επωφεληθούμε πρέπει να αξιοποιήσουμε τον τόπο μας. Να καθοριστούν από ειδικό οι ακριβείς αποστάσεις, τα υψόμετρα, να γίνει σήμανση και ότι άλλο επιβιβάζεται για τη διευκόλυνση των ορειβατών. Προτείνω ακόμη να αξιοποιηθεί η βρύση της Φρουξιλιάς. Να τοποθετηθούν πάγκοι και τραπέζια κάτω από τα θεόρατα πλατάνια για ν' αναπαύονται οι επισκέπτες που κατηφορίζουν από την Τσιουκά.

Σ.Σ.: Η καταγραφή των μονοπατιών του Ίταμου από το συγγραφέα και συνεργάτη των "Ζ.Χ." Παναγιώτη Αγ. Κατσιούλα - έστω και πρόχειρα, όπως εκ των πραγμάτων έγινε- αποτελεί προσφορά στον τόπο μας και ένα ναυσμα για να δραστηριοποιηθούν οι αρμόδιες Αρχές. Ο Ίταμος είναι το πλησιέστερο βουνό προς την πόλη της Καρδίτσας, με καλή πρόσβαση και χωρίς επικίνδυνες κακοτοπιές, επομένως και το προσφορότερο για πρόσβαση και απλών πολιτών, χωρίς ιδιαίτερες ορειβατικές γνώσεις και ικανότητες. Η πρωτοβουλία για τη αξιοποίησή του ανήκει στο Δήμο Καρδίτσας, του οποίου άλλωστε είναι και το πλησιέστερο ορεινό θέρετρο, ο οποίος Δήμος και με τη σύμπραξη τοπικών παραγόντων πρέπει να ενεργήσει για την ένταξη του έργου σε ανάλογο κοινοτικό πρόγραμμα, όπως έγινε και σε άλλες περιοχές.-

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ από το ομότιτλο βιβλίο της Σούλας Τόσκα-Κάμα

Καραγκούνα πάει να πλύνει κι ο βοριάς δεν την αφήνει.
Άσθηνα, βοριά μ' να πλύνει και νυφούλα θε να γίνει.
Να τα πλύνει, να τ' απλώσει, να στεγνώσουν πριν νυχτώσει.
Άσε με βοριά μ' να πλύνω, και νυφούλα θε να γίνω.

Τα ποτάμια είν' παγωμένα, τα νερά κρουσταλιασμένα.
Βαστάν τα χιόνια στα βουνά, βάστα, πατέρα μ' , την καρδιά,
όσο να μάσω τα προικιά, και ταχιά σ' αφήνω γειά.
Βάστα, μανούλα μ' την καρδιά, όσο να μάσω τα προικιά.
Σας αφήνω όλους γειά, βαστάτε αδέρφια την καρδιά, όσο να μάσω τα προικιά, σας αφήνω όλους γειά.

Καραγκούνικο

Μια Παρασκευή κι ένα Σαββάτο βράδυ, μάννα μ' μ' έδιωχνε κι ούλοι με λέγαν φεύγα.
Φεύγω κλαίοντας κι ούλο παραπονιώντας, παίρνω ένα στρατί, καινούργιο μονοπάτι.
Βρίσκω ένα δεντρί ψηλό, ψηλό σαν κυπαρίσσι, στέκομαι και το ρωτώ και το βαριαξετάω.
Πες μου, εσύ δεντρί, σαπού θα μείνω βράδυ.
Εδώ είν' η ρίζα μου, εδώ και τα κλωνιά μου.

Βολιώτικο

Σ.Σ. Τραγουδιέται σε όλη τη Θεσσαλία

Ξεκίνημα του γαμπρού

Στο κίνημά σου, κυρ γαμπρέ, καλά να πας, καλά να ρθείς, καλά να προβοδέψεις.
Να φέρεις ρούσα πέδρικά, ξανθή και μαυρομάτα, να 'χει το μάτι σαν ελιά, το φρούδι σα γαϊτάνι, το δόλιο το ματόφυλλο σαν κρόσσι από μαντίλι.
Αγναντερό Καρδίτσας

Η γη σε αριθμούς !!!

Αν μειώναμε τον πληθυσμό της γης στο μέγεθος μιας μικρής πόλης με 100 κατοίκους, διατηρώντας τις αναλογίες θα ήταν ως εξής:

57 Ασιάτες
14 Αμερικανοί (Βοράς και Νότος)
8 Αφρικανοί
52 άνδρες, 48 γυναίκες
70 Έγχρωμοι
30 Λευκοί
89 ετεροφυλόφιλοι
11 Ομοφυλόφιλοι
6 άνθρωποι θα κατέχουν το 59% του παγκόσμιου πλούτου και όλοι θα είναι Αμερικανοί.
80 θα έχουν κακές συνθήκες διαβίωσης
70 θα είναι αγράμματοι
50 θα είναι ανειδίκευτοι
1 θα πεθάνει
2 θα γεννηθούν
1 θα έχει κομπιούτερ
1 μόνο θα έχει ανώτερη εκπαίδευση.
Αν δεις τον κόσμο από αυτή την οπτική, θα δεις πόση ανάγκη από αλληλεγγύη, αλληλοκατανόηση, υπομονή και εκπαίδευση έχουμε.

ΤΑ ΚΑΚΑ, ΤΑ ΣΤΡΑΒΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΑΠΟΔΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συνέντευξη από τη σελ. 1

λοκαίρια το εξωκλήσι και το άλσος αποτελούσε σημείο αναφοράς της καθημερινότητας κατά την περίοδο του καλοκαιριού, και σήμερα της πιο γλυκές και ανεπανάληπτες αναμνήσεις των παιδικών μας χρόνων.

Το διατηρώ στη μνήμη μου σα μια φωτογραφία που ο χρόνος δεν στάθηκε ικανός να την αγιάξει και να την ξεθωριάσει. Ήταν ένα πυκνό δάσος από βελανιδιές γύρω από τον μικρό ναΐσκο της Αγίας Παρασκευής. Την ημέρα άδικα πάσχιζε ο ήλιος να διαπεράσει το πυκνό φύλλωμα και το βράδυ το αργό φεγγάρι αδυνατούσε να διαλύσει το πυκνό σκοτάδι που εμείς με φρότο το περνούσαμε ως που να φτάσουμε στα ξέφωτα χωράφια.

Η καταστροφή του άλσους και του όλου τοπίου της Αγίας Παρασκευής αρχίζει με την διάνοιξη του δρόμου Ραχούλα - Παλιζωγλόπι - Ίταμος. Τον δρόμο αυτό τον σχεδίασε ο τότε δασάρχης Καρδίτσας Αδαφορινάτος για τις καταστροφές που θα γίνονταν στο τοπίο και στο χώρο της Αγίας Παρασκευής. Ασκούσε δε μεγάλη πίεση στο τότε κοινοτικό συμβούλιο με την απειλή της μη έγκρισης της διαχειριστικής έκθεσης του δάσους ελάτης. Έτσι το Συμβούλιο δεν αντέδρασε και πέρασε το πείσμα του δασάρχη. Ο δρόμος, λογικά, έπρεπε να περάσει διά μέσου του Πάνω Μαχαλά ακολουθώντας τον παλιό υπάρχοντα δρόμο. Έτσι θα αξιοποιούνταν ο Πάνω Μαχαλάς και σήμερα η άσφαλτος θα του έδινε άλλη όψη και άλλη οικιστική ανάπτυξη. Όσο για τον Κάτω Μαχαλά θα μπορούσε να συνδεθεί με τον κύριο οδικό άξονα με μια παρακαμπτήρια ακολουθώντας τον παλιό δρόμο Αγνάντιο - καλύβια Φώτη Κωτσαριδίου και θα έβγαίνανε άνετα στα Κατσαρέικα καλύβια χωρίς το τοπίο να διαταραχθεί και χωρίς να χαθεί ούτε ένα δένδρο.

Η διάνοιξη του δρόμου αποτέλεσε και την αρχή της καταστροφής του άλσους. Κατά χρονικά διαστήματα ορισμένες βελανιδιές καταστράφηκαν από διάφορες αιτίες ή έσπαζαν από την βαρυσχεμινιά. Τα δένδρα αυτά κόβονταν για θέρμανση. Ανάμεσα στα ξερά κόβονταν και κανένα χλωρό. Έτσι το άλσος σιγά και ανεπαίσθητα άρχισε να φθίνει, να αποψιλώνεται. Με τον καιρό το φαινόμενο αυτό έγινε ορατό χωρίς βέβαια το αυτί κανενός αρμόδιου παράγοντα να ιδρώσει. Το δασογείο Καρδίτσας μέχρι πρότινος διέθετε φυτώριο και με δεινυρύλλια βελανιδιάς, τα οποία τα χορηγούσε δωρεάν. Θα μπορούσε, λοιπόν να γίνει δεινυρύτευση και ανανέωση το άλσους. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε. Τώρα στα τελευταία χρόνια κοντά στην εκκλησία φυτεύτηκαν μερικά τέτοια φυλάρας. Τα δένδρα αυτά δεν δένουν με το περιβάλλον. Το φυσικό περιβάλλον του χώρου αυτού είναι η βελανιδιά η οποία δένει και ταιριάζει με το ευρύτερο χώρο της περιοχής.

Τα τρία εκκλησιάκια στο Παλιζωγλόπι είναι πολλών αιώνων, θεωρούνται διατηρήτέα και επισκέψιμα και κάθε παρέμβαση γίνεται με την επίβλεψη της Υπηρεσίας Βυζαντινών και μεταβυζαντινών μνημείων όπως έγινε και στον Άγιο Αθανάσιο Σέκλιζας.

Τα μνημεία πρέπει να τα διατηρούμε όπως τα βρήκαμε και έτσι να τα αφήνουμε στις νεότερες γενιές, όπως έκαναν και οι πρόγονοί μας.

Πρόσφατα κόπηκαν ακόμη μερικές βελανιδιές προς το ανατολικό μέρος του άλσους, στο ύψος του δρόμου που πάει στο σπίτι του Φώτη Κωτσαριδίου.

Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι και με ώθησε στην απόφαση να καταπιστώ με το θέμα αυτό που για καιρό με ταλάνιζε. Βλέποντας το άλσος αισθάνθηκα μια ανατριχίλα και ένα άγος, έναν πόνο στην καρδιά. Η γύμνια του άλσους στο αποκορύφωμά. Μου θύμισε το Παισίλιπο του 1944 όταν οι γερμανοί εγκατέλειπαν στις 2 του Σεπτεμβρίου την Καρδίτσα. Τα δένδρα του Παισιλλίπου μοναδικού πνεύμονα της Καρδίτσας είχαν κοπεί από τους γερμανούς για ανώνυμες θέρμανσης και παρασκευής συσσιτίου. Το θέμα ήταν εντυπωσιακά αποκρουστικό και οδυνηρό. Ήταν και αυτό μια από τις πληγές που άφησε στη χώρα μας ο Β Παγκόσμιος Πόλεμος. Σύντομα η πόλη αντικατέστησε τις φθορές του Παισιλλίπου το οποίο γρήγορα επανήλθε, στην αρχική του μορφή.

Για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα κατολίθωσης του πρανούς εντός του οποίου βρίσκεται και το εκκλησιάκι της Αγίας Παρασκευής έγινε ταμεινένιος τοίχος αντιστήριξης. Το τσιμέντο δεν δένει, δεν ταιριάζει με το όλο περιβάλλον. Θα μπορούσε να καλυφθεί με πέτρινη επένδυση σταδιακά επειδή το μήκος του τσιμεντένιου τοίχου είναι μεγάλο σε μήκος. Η Αγία Παρασκευή στην γιορτή της μαζεύει ένα σεβαστό χρηματικό ποσό και με την δαπάνη μέρους αυτού θα τελειώμε, με τον χρόνο, η επένδυση.

Έρχομαι τώρα στα ουρητήρια που υπάρχουν στο χώρο αυτό. Πήγαν οι ευλογημένοι και τα έστησαν στο πιο καίριο σημείο, στο μάτι του χώρου και κατά μήκος του δρόμου, ενώ στα δυτικά της εκκλησίας υπάρχει κατάλληλος χώρος ώστε αυτά να είναι απόκρυφα και κάπως αθέατα και να μην προκαλούν και το κοινό αίσθημα και καταστρέφουν το ωραιότερο τοπίο με ένα κτίσμα αταίριαστο για το χώρο αυτόν.

Από το δρόμο αυτόν περνούν πολλά αυτοκίνητα για τον Πάνω Μαχαλά και τον Ίταμο. Πολλοί γνωστοί μου εξέφρασαν την απορία τους για την ύπαρξη των ουρητηρίων που είχαν την εντύπωση αναψυκτηρίου. Η περαιτέρω ύπαρξη αυτών υποτιμά την νοημοσύνη όλων μας. Καιρός να ξηλωθούν και να μεταφερθούν σε κατάλληλο χώρο.

Το Αγιασματάκι

Ας αφήσουμε το άλλοτε πυκνό, δροσερό, πανέμορφο και μαγευτικό άλσος της Αγίας Παρασκευής με το αλησμόνητο Αγνάντιο και ας ροβολήσουμε κατά το Αγιασματάκι, τόπος αναφοράς του χωριού μας.

Διατηρώ τις πιο έντονες παιδικές αναμνήσεις από το χώρο αυτόν με τις σχολικές εκδρομές που κάναμε Φθινόπωρο και κυρίως Άνοιξη με την οργιώδη βλάστηση που είχε η περιοχή αυτή την οποία αποκαλούσαμε "Απαγορευμένο".

Από μακριά αισθανόσουν την έντονη οσμή του θείουχου νερού που σου έδινε την εντύπωση οσμής που βγαίνει από κλούβιο αυγό.

Πολλοί έκαναν έναν περίπατο μέχρι εκεί έχοντας στα χέρια τους ή παγούρακι ή ένα μικρό σταμνάκι γιατί το νερό που ήταν χωνευτικό είχε και ιαματικές ιδιότητες. Το νερό λιγοστό έτρεχε από την αυτοσχέδια βρύση και ήθελε να έχει κανείς αρκετή υπομονή και εγκαρτέρηση για να γεμίσει το σταμνάκι. Τον αποζημίωνε και με το παραπάνω το μαγευτικό τοπίο και η δροσιά, το κελάηδημα των πουλιών και το νανούρισμα του ποταμιού που κυλούσε τα καθαρά, γάργαρα και αφρίζοντα νερά του λίγα μόλις μέτρα από τη βρύση.

Όταν ήμουν μέλος του Κοινοτικού Συμβουλίου Ραχούλας έκανα σε μια συνεδρίαση αυτού μια εμπνευσταμένη και ολοκληρωμένη πρόταση για την μετατροπή του χώρου του αγιασματάκι σε τόπο αναψυχής. Να διαμορφωθεί κατάλληλο ο χώρος, να δεινυρφευθεί, να γίνει η βρύση, να διευθετηθεί το λαγγάδι, να μην τραπέζοκαθίσματα, να γίνουν σκαλοπάτια μέχρι το ποτάμι και να γίνει ο δρόμος μονοπάτι με κατάλληλα υλικά. Όλοι συμφώνησαν και το πράγμα έμεινε στο "θα".

Το Καποδιστριακό Δημοτικό Συμβούλιο Ίταμου στην πρώτη του θετική απόφαση να δημιουργήσει ένα μικρό τμήμα λουτροθεραπείας στη θέση Αγιασματάκι προς εξυπηρέτηση των κατοίκων του χωριού μας. Ήταν μια φαινή ιδέα αλλά έλειπε η κατάλληλη ποσότητα νερού, αναγκαία για τη λειτουργία των λουτηρών. Ας το πούμε έκανε ο Δήμος αυτό που γίνονταν στην αρχαία Θράκη (Αβδηρα). Κάναν βρύσες χωρίς νερό.

Η νέα, λοιπόν, Δημοτική αρχή χωρίς να ρωτήσει και τους άλλους παράγοντες του χωριού έβαλε σε ενέργεια υλοποίησης τη δημιουργία των μπάνιων. Κατασκεύασε οικήματα, τοποθέτησε μπανιέρες και τα σχετικά και αμέσως τα εγκατέλειψαν όλα αυτά πριν μπου σε λειτουργία αφήνοντας την παλιά βρύση καταστραμμένη και το νερό να τρέχει στο βούρκο.

Αποφάσισα να τα επισκεφθώ όλα αυτά για να διαπιστώσω και προσώπικα αυτά που λεγόταν στο χωριό. Βρήκα τα οικήματα σε κακή χάλια. Τα κεραμίδια ήταν θρούφαλα και πάνω στις στέγες μερικές γίδες απολάμβαναν το ηλιοβασιλέμα. Άλλες δροσίζονταν στις μπανιέρες και περίσσευε η κακαράντζα και το κάουρο.

Αυτή η κατάσταση εγκατάλειψης διαιωνίζονταν χωρίς ανθρώπινη επέμβαση. Άκουσα τώρα τελευταία ότι ο χώρος αυτός μπήκε στο πρόγραμμα ανάπτυξης. Ίσως κάποτε, ποιος ξέρει, ίσως να γίνει και αυτό.

Το «Θέατρο»

Αφήνουμε, λοιπόν, κατά μέρος τα μπάνια του λαού και πάμε στην πνευματική ανάταση αυτού μέρους του θεάτρου.

Από την ίδια Δημοτική Αρχή και στη δεύτερη τετραετία αυτής αποφασίσθη να ανεγερθούν κερκίδες για την εξυπηρέτηση θεατρικών παραστάσεων κατά την περίοδο του καλοκαιριού και όταν αυτές θα γίνονταν. Η πρόταση του δημάρχου ήταν να γίνουν στο δυτικό μέρος της πλατείας του χωριού. Προηγήθηκε γενική συνέλευση των κατοίκων πριν την υλοποίηση της απόφασης αυτής. Το χωριό με ένα στόμα είπε όχι και παρακάλεσε τον τότε δήμαρχο να μην αλλάξει την όψη της πλατείας και το χρηματικό ποσό να διαθέτει για άλλο σκοπό. Παρά την απόφαση της γενικής συνέλευσης και της διαβεβαίωσης της δημοτικής αρχής μια ωραία πρωία ήλ-

θε το συνεργείο και άρχισε την κατασκευή του έργου.

Δείξαμε όλοι μας απάθεια και αδιαφορία και θεωρώ και τον εαυτό μου ένοχο γιατί δεν αντιδράσαμε έγκαιρα και νόμιμα και αφήσαμε έναν ξένο να αποφασίσει για τη δική μας πλατεία. Έτσι σπιτάχθηκε ένας τερατώδης όγκος ψυχρού τσιμέντου, ο οποίος μας πόνεκε και πλάκωνε την καρδιά μας στη θέα του. Ευτυχώς, έστω και αργά η πλατεία επανήλθε στη παλιά της κατάσταση.

Η πλατεία του χωριού μας δεινοπάθησε μερικές φορές από φιλόδοξα κοινοτικά συμβούλια που άρχιζαν τις δραστηριότητες από την ανάπλαση και ανακατασκευή αυτής. Εδώ και μερικά χρόνια σταμάτησε αυτό το παιγνίδι ξηλώνει ράβε και ησχάσε και η πλατεία μας και μαζί με αυτή και η δική μας ηρεμία.

Το Σχολείο

Στη Ραχούλα και στον ίδιο ακριβώς χώρο κτίστηκαν τρία σχολεία. Το πρώτο προηγήθηκε του σχολείου, το οποίο έγινε με χρήματα του Συγγρού. Κατεδαφίστηκε για να δώσει το χώρο του στο μεγαλοπρεπές κτίριο του Συγγρού στο οποίο φοίτησαν πολλές δεκάδες γενεών. Διέθετε όμως μια αίθουσα και δεν κάλυπτε κτιριακά τις αίθουσες που χρειάζονταν ένα τριθέσιο σχολείο όπως ήταν του χωριού μας. Κατ' ανάγκη μετά το 1950 γκερμίστηκε και αυτό για να δώσει τη θέση του στο σημερινό διδακτήριο, το οποίο δυστυχώς το σχολείο δεν λειτουργεί.

Ο χώρος όπου βρίσκεται σήμερα το σχολείο είναι ακατάλληλος διότι όταν λειτουργούσε τα παιδιά βρίσκονταν σε χώρο ακατάλληλο με το να παίζουν στην πλατεία και να αφογκράζονται τις συζητήσεις των μεγάλων που σύχναζαν στα γύρω μαγαζιά.

Η κοινότητα της Ραχούλας είχε την δυνατότητα να αγοράσει οικόπεδο για τη μεταφορά του σχολείου καθώς υπήρχαν πολλοί τέτοιοι χώροι, στο κέντρο του χωριού, για τη μεταστέγαση του σχολείου. Έτσι και οι μαθητές θα βρίσκονταν σ' ένα κατάλληλο και φυσικό περιβάλλον και η πλατεία θα είχε, κυρίως το καλοκαίρι, περισσότερο αέρα και δροσιά.

Επίσης και το νέο κοινοτικό κατάστημα που με τον τεράστιο όγκο του φράσει την πλατεία από ανατολικά είναι ένα κτίριο άκομμο, άχαρο και δυσλειτουργικό. Στη θέση του θα μπορούσε να ανεγερθεί ένα κτίριο κομψό, πραγματικό στολίδι της πλατείας, άνετο και πολύ λειτουργικό. Δυστυχώς δεν έγινε.

Η βρύση Μαρότη

Η βρύση του Μαρότη που άλλοτε πότιζε ανθρώπους και ζώα σώζεται ακόμα με την παλιά της μορφή μας θυμίζει και μας ενώνει με το παρελθόν. Όλα τα άλλα που θα μας θυμίζουν το παρελθόν έχουν χαθεί, έχουν καταστραφεί από την νέα τεχνολογία, το νέο τρόπο ζωής και τις ανθρώπινες ανάγκες. Μύλοι, μαντάνια, νεροπίρινα, παλιά σχολικά και κοινοτικά κτίρια αποτελούν ένα νοσταλγικό παρελθόν. Ακόμη και η βρύση στο καλάμι που δροσίζε τους κατοίκους του χωριού μας με το λιγοστό της νερό δεν υπάρχει πλέον.

Περνώντας κανείς σήμερα από τη βρύση του Μαρότη αισθάνεται πόνο και θλίψη για την κατάσταση που βρίσκεται. Κρυμμένη σε δένδρα, κλαδιά και βάτα δείχνει το μέγεθος της αδιαφορίας μας ενώ θα έπρεπε να αποτελεί τόπο αναφοράς. Ακόμα και εκδηλώσεις θα έπρεπε να γίνονται για να γνωρίσουν οι νέοι τον τρόπο ύδρευσης μιας άλλης εποχής, όχι και τόσο μακρινής, αλλά η τεχνική πρόοδος της έδωσε μακρινή, αλλοτινή διάσταση. Εκείνο που προέχει σήμερα είναι να καθαριστεί και να ευπρεπιστεί ο χώρος, να γίνει ευχάριστο το περιβάλλον και επισκέψιμη η βρύση.

Σήμερα από το δρόμο του Μαρότη περνούν πολλά αυτοκίνητα. Ο χώρος της βρύσης, άλλοτε τεράστιος περιοριστική αναίτια και δεν υπάρχει πάρκινγκ για αυτοκίνητα. Θα μπορούσε λοιπόν να γίνει η βρύση χώρος καθημερινής επίσκεψης και έξοδος από το χωριό.

Ο δρόμος προς το Μαρύθι θα μπορούσε για να έχει μεγαλύτερο εύρος, πλάτος και να διασταυρώνονται άνετα δυο φορτηγά. Χώρος υπήρχε.

Θα μπορούσα ακόμη να αναφερθώ στο αρδευτικό δίκτυο, τεράστιο σε έκταση, που άλλοτε πότιζε τεράστιες εκτάσεις και συνέβαλλε στην αύξηση της παραγωγής στο νεκροταφείο του χωριού μας και στους δρόμους γύρω από το χωριό, εντός του οικισμού οι οποίοι τείνουν να αχρηστευθούν από τους παρακείμενους ιδιοκτήτες.

Πολλά, λοιπόν, είναι τα στραβά και ανάποδα στα οποία μερικούς αναφέρθηκαν. Σκοπός μου ήταν να τονίσω το σεβασμό στο παρελθόν για να είναι τα πράγματα και στο μέλλον λειτουργικά και άνετα για τους νέους.

Εκδηλώσεις

Οι χωριανοί μας ανέκαθεν τιμούν την Αγία Παρασκευή, την οποία θεωρούν θαυματουργό, και προσπαθούν να παρευρίσκονται στο πανηγυράκι που γίνεται, ανήμερα της γιορτής της, κάτω από τις βαθύσκοιες πανάρχαιες δρύς.

Μέγας Εσπερινός με αρτοκλασία την παραμονή 5/8 και πανηγυρικός εορτασμός της Ανάληψης του Σωτήρος στις 6/8/2012, στον φερόνυμο ναό, στην Κούλια Ιτάμου. Ο Μορφωτικός Σύλλογος Ραχούλας έχει καθιερώσει πια την παραδοσιακή φασολάδα, την οποία δεν παραλείπουν να δοκιμάζουν όλοι ανεξαιρέτως οι συνεορτάζοντες. Κάθε χρόνο και περισσότεροι προσκυνητές, όχι μόνο συγχωριανοί μας, αλλά και από πλησιόχωρα μέρη, συρρέουν στο πανηγύρι.

του Καλοκαιριού

Το μεγαλύτερο πανηγύρι των Ραχουλιωτών γίνεται το Δεκαπενταύγουστο στην Παναγία του Παλιοζωγλοπιού. Είναι, άλλωστε, η εποχή των αδειών και των διακοπών για όλους τους εργαζόμενους και για όσους δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν στα προηγούμενα πανηγύρια. Εκεί ανταμώνουμε σχεδόν όλοι οι χωριανοί, έστω και μια φορά το χρόνο!

Θέατρο στη Ραχούλα

Στις 5 Αυγούστου, στην πλατεία της Ραχούλας, το θέατρο "Όψεις" του Παύλου Βησσαρίου έδωσε παράσταση με το έργο: "Ο Ψευτογιατρός". Την πολύ επιτυχημένη παράσταση παρακολούθησε πλήθος Ραχουλιωτών και άλλων επισκεπτών.

Φωτογραφία: Κώστα Κορκόνιζελου

Στη Λαϊκή της Τετάρτης

Σε παλαιότερες εποχές τα πεζοδρόμια της οδού Διάκου, μεταξύ Κουμουνδούρου και Πλαστήρα καταλαμβάνονταν εξολοκλήρου από Ραχουλιώτες κάθε Τετάρτη. Στη γραμμή τα σακιά με τις πατάτες, τα κάστανια, τα καρύδια και οι κάσες με τα σκουσάφυλλα. Οι καιροί άλλαξαν. Τώρα μόνος στη γωνία ο Φώτης παραμένει κληρονόμος και συνεχιστής της παλιάς παράδοσης: Ρίγανη, τσάι, χαμόμηλο, σύκα, γνήσια και υγιεινά προϊόντα της Ραχουλιώτικης φύσης.

Στη φωτογραφία, ο πρόεδρος ελέγχει τη γνησιότητα των προϊόντων!!!

"Το Πρόγραμμα Ανάπτυξης της Ορεινής Ηπειρωτικής Ελλάδας"

Από το βιβλίο "Η Οδύσσεια της Ευρωπαϊκής μας Πορείας" του Άγγελου Ζαχαρόπουλου
τ. Ανώτερου στελέχους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

[Λόγω του περιορισμένου χώρου που διαθέτει η εφημερίδα μας, αναγκαζόμαστε να γράψουμε εν περιλήψει τα προκαταρκτικά του Προγράμματος και ελπίζουμε γι' αυτό στην κατανόηση του συγγραφέα.

Ο Άγγελος Ζαχαρόπουλος, ανώτερο στέλεχος του Υπουργείου Γεωργίας, έλαβε μέρος στις διαπραγματεύσεις για την ένταξη της Ελλάδας στην τότε ΕΟΚ και στη συνέχεια, από το 1982 μέχρι το 1993 διατέλεσε ανώτερο στέλεχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα υπερασπίστηκε με σθένος, επιμονή και μεθοδικότητα τα συμφέροντα της πατρίδας μας, αλλά πάντοτε η προσοχή του ήταν στραμμένη στα αγαπημένα του Άγραφα και αναζητούσε τρόπους να τα βοηθήσει.

Παίρνοντας αφορμή από κάποιο αναπτυξιακό πρόγραμμα με κοινοτική χρηματοδότηση για την ανάπτυξη μιας άγονης περιοχής της Ιρλανδίας, σκέφθηκε ότι ένα παρόμοιο πρόγραμμα θα μπορούσε να λειτουργήσει και για την ανάπτυξη των Αγράφων. Με τη μεθοδικότητα που τον διακρίνει, έθεσε το θέμα σε υψηλόβαθμους κοινοτικούς παράγοντες, τους οποίους μετέφερε στα Άγραφα και σε άλλες ορεινές περιοχές (Μέτσοβο), με τη βοήθεια του τότε υπουργού Εθνικής Άμυνας Ευάγγελου Αβέρωφ, ο οποίος αντιμετώπισε με ενθουσιασμό την ιδέα. Οι κοινοτικοί παράγοντες έμειναν ενθουσιασμένοι από την ομορφιά του τοπίου και την ελληνική φιλοξενία, υιοθέτησαν το Πρόγραμμα, το οποίο μπήκε αμέσως στα σκαριά. Αλλά, ας αφήσουμε τον ίδιο να μας περιγράψει τα υπόλοιπα:]

" Έτσι το πρόγραμμα υποβλήθηκε επίσημα το Μάιο του 1981 και εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 1982 με τον κανονισμό 1975/82 σε χρόνο ρεκόρ για τα κοινοτικά δεδομένα. Κάλυψε ολόκληρο τον ορεινό κορμό της χώρας από τα βόρεια σύνορα μέχρι το Ταίναρο. Η αρχική κοινοτική συμμετοχή υπό τη μορφή δωρεάν βοήθειας ορίστηκε σε 200 εκατομμύρια ΕΚΥ.

Οι κυριότερες δραστηριότητες που κάλυπτε το πρόγραμμα ήταν:

- Εξηλεκτρισμός και ύδρευση αγροτικών, κοινοτικών και γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

- Αγροτική και δασική οδοποιία.
- Άρδευση και αντιαγροτική προστασία των επικλινών εδαφών.
- Κατασκευή και εξοπλισμός κέντρων γεωργικής εκπαίδευσης.
- Έργα ανάπτυξης δασών, δασική οδοποιία, διευθέτηση χειμάρρων, προστασία κατά της πυρκαγιάς.

Ορισμένες από αυτές τις δραστηριότητες επεκτάθηκαν αργότερα και στις υπόλοιπες ορεινές και προβληματικές περιοχές της χώρας με αύξηση της κοινοτικής συμμετοχής κατά 45 εκατομμύρια ΕΚΥ.

Η διάκριση του προγράμματος είχε ορισθεί πενταετής, από την ημέρα που εγκρίθηκε το πρόγραμμα (Ιούλιος 1983- Ιούλιος 1988). Επειδή όμως στην πορεία του είχαν δημιουργηθεί καθυστερήσεις, εγκρίθηκε παράταση κατά ένα χρόνο, καθώς και αύξηση των αρχικών ποσοστών της κοινοτικής συμμετοχής στις διάφορες δραστηριότητες του προγράμματος, ώστε να διευκολυνθεί η απορρόφηση των διαθέσιμων κεφαλαίων.

Τελικώς, όσα έργα δεν κατέστη δυνατόν να ολοκληρωθούν μέσα στην καθορισμένη προθεσμία εντάχθηκαν στα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (ΜΟΠ), τα οποία είχαν αρχίσει ενωμμεταξύ.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η διάρθρωση των ΜΟΠ επηρεάστηκε σημαντικά από το πρώτο αυτό αναπτυξιακό πρόγραμμα που εφαρμόστηκε στην Ελλάδα με κοινοτική χρηματοδότηση. Ακολούθησε ο πακτωλός των πακέτων Ντελέρ, ως συνέπεια της αρχής της "οικονομικής και κοινωνικής συνοχής" που διατυπώθηκε σαφώς στα στην "Ενιαία Πράξη", η οποία τροποποίησε τη Συνθήκη της Ρώμης".

Σ.Σ. Κάποιος ξένος παρατηρητής διαβάζοντας τα παραπάνω, θα υπέθετε ότι ύστερα από τα ασύλληπτα ποσά που διατέθηκαν με τα κοινοτικά προγράμματα, η Ελλάδα θα είχε γίνει επίγειος παράδεισος για τους πολίτες της. Εντούτοις πολύ λίγοι γνωρίζουν πού και πώς διατέθηκαν τα παραπάνω κονδύλια και πόσο αποτελεσματικός ήταν ο έλεγχος για την εφαρμογή των σχετικών προγραμμάτων. Εκείνο που γνωρίζουμε όλοι είναι ότι η ορεινή Ελλάδα και εν προκειμένω τα Άγραφα ερημώθηκαν από τους κατοίκους τους, οι οποίοι μετακόμισαν στις πόλεις για εξεύρηση εργασιών. Το αποτέλεσμα το γνωρίζουμε ήδη όλοι.

Εντούτοις δεν μπορούμε να μην απονεύουμε τα εύσημα σε εκείνους που, όπως ο Άγγελος Ζαχαρόπουλος, εργάστηκαν με ζήλο για την ανάπτυξη του τόπου μας, έστω και αν οι ίδιοι έμειναν με την πικρία της απογοήτευσης από το τελικό αποτέλεσμα.

Σκέψεις: Τότε και Τώρα

του Πέτρου Σερ.Παπαζαρκάδα*
Στρατηγού ε.α. - συγγραφέα-ποιητή

Σε προηγούμενη αναφορά μου σε θέμα που αφορούσε στον τόπο μας σημείωνα: "Τι πιο μεγάλη υπερηφάνεια για μας τους "παπατέρα..." από το να νοιώθουμε πως συμπαρυστακόμαστε ενεργά στους δικούς μας ανθρώπους που έμειναν εκεί και πολεμούν για να ζει και να ακτινοβολεί ο τόπος μας."

Εμείς που "αναγκαστήκαμε..." να ξεριζωθούμε (όσο οξύμωρο κι αν φαίνεται ή ακούγεται τούτο), κάναμε συχνά βουτιές στο μέρος εκείνο του παρελθόντος μας από το οποίο ποτέ δεν ανακόπησε η ακτινοβολία ομορφιάς και αναζήτηση εκείνα τα ανθρωπιά σικινησιακά πεδία που τροφοδοτούσαν τότε ενεργά τις ρίζες μας, οι οποίες, όσο κι αν για τον καθένα μας βρίσκονται μακριά ως γεωγραφική θέση-απόσταση, έχουν μηδενική απόσταση κάθε φορά που το μυαλό μας κάνει τη βουτιά του.

Σε κάθε μας, λοιπόν, διανοητική αναπόληση αναδύεται μια χαρούμενη και ευτυχημένη κοινωνία με όλα τα καλά της. Γιατί τότε κυριαρχούσε η καθημερινή σχέση-καλημέρα με κάποια σκέψη-όνειρο για το αύριο και όχι το μάζευε και μάζευε και ξόδευε και ξόδεψε και πέτα το για το κάποιο εγωκεντρικό, ίσως, πλούσιο μέλλον, όπως συμβαίνει σήμερα. Αλλά για ποιο μέλλον μιλάμε όταν ο χρόνος τρέχει-τρέχει ακόμα κι όταν βρέχει; Το γνωστό σε όλους μας μέλλον που δεν μπορεί να χρονομετρηθεί και το οποίο θα μας σέρνει στο αναπόφευκτο αποτέλεσμα;

Και φύγαμε... και φύγαμε... αλλά δεν αποκοπήκαμε!

Πάρα πολλοί από εμάς του ξενιτεμένου, όσο μακριά κι αν βρεθήκαμε, πειραματιστήκαμε για να μην αποκοπούμε. Και φανταστήκαμε την περιοδική επιστροφή μας. Με καλοπροαίρετη σκέψη προσπαθήσαμε να βιδώσουμε τις ρίζες μας χιζόντας εκεί πίσω το "παλατάκι" μας, σαν μέσο έλξης, αλλά και "αναγκαστικής" περιοδικής επιστροφής. Και ο τόπος με τα λίγα σπιτάκια, τις ρούγες και τα χωραφάκια (αλώνια-αλώνες), και τα λογής-λογής οικοδοπα και πουλάκια, μετατράπηκε πλέον σε τόπο με άναρχη δόμηση. Με τις πολλές "βίλλες" (συναγωνιστικό στοιχείο επίδειξης ευμάρειας), χτισμένες χωρίς καμιά εδαφική αναπνοή (αφού κι εδώ η πολιτεία δεν προνόησε), οι οποίες μένουν ακατοίχτες χωρίς στατήρες και χελιδόνια. Ψυχρά "πετρόκουτα..." χωρίς κανένα σχεδιασμό, που εκφράζουν μια ακατάστατη πολιτιστική άποψη και που ασχισμομαδεύουν το κατά τα άλλα όμορφο φυσικό τοπίο-περιβάλλον. Μένουν εκεί άδειες, κουρνιάζουν κι αραχνιάζουν.

Πεταμένες περιουσίες απογόνων (τσακωμένοι, ίσως, μεταξύ τους) στα μικρά πατρικά τους οικοπεδικά στοιχεία για τον πλουτισμό ελάχιστων επιτήδειων. Να' παρνε και κάτι ανάλογο η πολιτεία! Αμ... δε... και πέρα βρέχει..

Κάπου εκεί κι ανάμεσα ζουν στριμωγμένοι οι λίγοι εναπομείναντες. Οι αναγκασμένοι να αποτελούν τους ψυχρούς θεματοφύλακες ενός ωραίου παρελθόντος. Εκείνοι οι λίγοι που τους έταξε η Μοίρα να "πολεμούν..." για να ζει και να συνεχίζει να ακτινοβολεί ο τόπος μας. Ως πότε όμως;

Πάνω σ' αυτούς τους ανθρώπους θα έπρεπε η πολιτεία να είχε στραμμένο το ενδιαφέρον της. Αυτοί ζουν μακριά - βαθιά, ίσως, στα βουνά - χωρίς να διαθέτουν κάποιο τρόπο μεταφοράς σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, χωρίς άμεση ιατρική βοήθεια-φάρμακα κλπ, χωρίς κάποιο μαγαζί για ψωμί και τα άμεσα χρειώδη, χωρίς κανένα είδος διασκέδασης, πλην της Τηλεόρασης, η οποία, για τους περισσότερους, και ακατάληπτη είναι και κουραστική με τις "εμμονές της..." και την ακατανόητη και παραπλανητική συμπεριφορά της.

Μέσω αυτών των ντόπιων αγωνιστών, και ευτυχώς, αναπνέει ακόμα ο κάθε τόπος. Η τυχόν απαξίωσή τους αποτελεί απαξίωση και του δικού μας εαυτού. Η εγκατάλειψή τους είχε ως τα τώρα ως αποτέλεσμα την ερήμωση και προοδευτική την εγκατάλειψη ιερής γης σε όλη την πατρίδα με απρόβλεπτες επιπτώσεις για το μέλλον του τόπου γενικότερα. Η όποια πολιτεία δε θα πρέπει κάποτε να σκεφτεί;

Η ζωή στις πόλεις - τις ονομαζόμενες "πόλεις", μικρές είτε μεγάλες - με τον άναρχο τρόπο που χιζόνται ή εξαπλώνονται με προμετωπίδα πάντοτε τη συνεχή και αέναη, και εδώ, επανάληψη του γνωστού μας θεατρικού έργου " Απόψε Αυτοσχεδιάζουμε", έγινε απρόσπτη, άγαρμη, αποτροπιαστική και ζωώδης. Επίπλαστα εύφορη, όχι, όμως, ανθρώπινη στην ουσία, όπως θα ευχόταν και θα την ήθελε ο κάθε υγιώς σκεπτόμενος άνθρωπος νους και η όποια θρησκεία με πραγματική ή αφηρημένη έννοια.

Για τους μακρινούς τόπους, τα εξοχικά σε άγνωστα μέρη τα διαφεντεύει η μονοτονία μας και εκεί όλοι κωβαλούν μαζί τους το απρόσωπο της πόλης και τη φριχτή μοναξιά τους. Ειδικότερα από πλευράς σχέσεων, το κατεστημένο των πολυκατοικιών στις πόλεις σε πλήρη εφαρμογή και στα εξοχικά. Και η έλλειψη ασφάλειας επιτείνει το γεγονός. Αν πεις καλημέρα στον διπλανό σου θα παραξενευτεί και θα το βάλει στα πόδια μην τυχόν και κολλήσει την "αρρώστια..." σου.

Και η μόνη, πλέον, διέξοδος για τις πόλεις είναι το κάποιο κοντινό χωριό. Και αν τούτο είναι ο γενέθλιος τόπος ακόμα καλλίτερα. Εκεί και με τις πέτρες μπορεί κανείς να κουβεντιάσει.

Χωριό μου

Το Χωριό στο μυαλό μου, στην παλιά του μορφή αστροφέγγει στο φως τα παλιά του λημέρια.
Μες στου χρόνου το μάκρος παραμένει κορφή με ωραία τη χαίτη ν' ανεμίζει ακέρια.

Ανασαίνει και κλώθει τη φριχτή μοναξιά καθώς μόνο στο χρόνο μέρα-νύχτα παλεύει.
Την ελπίδα γυρεύει, ικετεύει αλλαξιά στον κορμό νέα φύτερα, τη λαλιά της χαλεύει.

Μαγεμένη κορφή με τα μύρα θρεμμένη στου μυαλού μου το μάκρος. Μένεις πάντα ανθισμένη.
Τη μορφή σου ο ντόπιος όπου πάει τη σέρνει πάντα όμορφη θα' σαι και ποτέ γερασμένη.

Τα λαθραία

Γράφει ο Κώστας Γ. Νάκας

Το περιστατικό με τα "λαθραία" που περιγράφω στη συνέχεια, μου έγινε μάθημα και το έχω διηγηθεί πολλές φορές σε φίλους μου. Είναι κάτι που δε θα το ξεχάσω ποτέ, όσο ζω. Ο τόπος που συνέβη ήταν μια μαύρη σάρα, ένας γκρεμός, αλλά το περπατώντας μου έγραφε ότι δεν έπρεπε να χωθώ εκεί.

Στις Μπλιτίσας την ξαθρούλα, στις κόκκινες τις σάρες, με λίγο φεγγάρι, εκεί κυλιόταν μια βραδιά μαζί με το σαμάρι του μουλαριού και το...εμπόρεμά μου. Ο ήλιος είχε βασιλέψει και το σκοτάδι απλώθηκε στο βουνό. Το "εμπόρεμά" μου ήταν ελάχιστα καθαρά και χωρίς κλώνάρια που εμείς τα κόβαμε λίγες μέρες νωρίτερα και τα αφήναμε να στεγνώσουν για να χάνουν βάρος.

Στον ουρανό δεν είχε καθαρή αστροφεγγιά, ξέφανε όμως τα μουλάρια το δρόμο και είχαμε σιγουριά. Έφτανε να περάσουν μια φορά από ένα μέρος και το γράφαν στο μυαλό τους, αρκεί να είχαν τροφή, νερό και τον άνθρωπό τους. Εγώ και ένας χωριανός μου που κάναμε παρέα στη λαθροεπιχείρηση, εκείνη τη βραδιά τραβήξαμε τους κορμούς των ελατιών και τους βάλαμε στην πελεκανιά. Εδώ ήταν το γιατάκι μας και, ακόμα και τα μουλάρια τα είχαμε κοντά. Το έδαφος ήταν αμμουδερό και δεν είχε δάσος, ήταν σπανό. Εκεί, πολλές φορές με το φεγγάρι τη νύχτα ήταν μαγεία.

Αφού σφηνώσαμε τα έλατα, πάνω και κάτω, να είναι σταθερά, πήραμε τα τεσκούρια κι αρχίσαμε τη σκληρή δουλειά. Του φεγγαριού το φως δεν επαρκούσε να βλέπουμε να πελεκούμε και ανάψαμε στα γρήγορα φωτιά για να τα αποτελειώσουμε. Όσο κρατούσε το φεγγάρι ήταν παραμύθι χωρίς τελειωμό. Όταν εκείνο κρυβόταν στα σύννεφα, ήταν μαρτύριο φριχτό. Μέσα στις νύχτας τη σωπή ακούγονταν το τεσκούρι και ο αντίλαλος ερχόταν στο αυτί, σαν τραγούδι, και, αν υπήρχαν και άλλοι απέναντί ή κάτω στην Τούρλα, εκείνο μας ενθάρρυνε και σιγουρευόμασταν ότι δεν υπάρχει αρκούδα. Άκουσα πολλές φορές να λένε τον καιρό εκείνο γι' αυτά τα ζώα, αλλά στις νυχτερινές περιπλανήσεις μου δεν τα είδα ποτέ. Λύκοις, αγριογούρουνα, αλεπούδες, έβλεπα πολλές φορές, εκείνα όμως δε με φοβίζαν.

Το τεσκούρι κάπου κάπου του δίνανε κι αθέρα να βγαίνει το πελέκημα όμορφο, λείο και με αέρα. Μια ο φίλος μου, μια εγώ, ο χτύπος ήταν κούφιος και βουβός. Αν το τεσκούρι έκοβε, τότε ήταν γλυκός κι αγαπητός. Ο φίλος μου είχε κι ένα ρολόι της τσέπης. Το είχε αγοράσει και το φορούσε στο γελέκο του με το αλουιδάκι.

Τέλειωσε το πελέκημα κατά τις εννιάμιση η ώρα. Τώρα έπρεπε να αράξουμε για λίγη σιέστα και ξεκούραση. Με λίγες μπάτσες στο έδαφος και με μια παλιά χλαίνη θα παίρναμε λίγον υπνάκο γιατί ξέραμε τι δρόμος μας περιμένει. Ο φίλος μου φορούσε ένα χοντροκαμωμένο παλτό με μεγάλα κουμπιά και στο κεφάλι ένα κασκέτο από μουσαμά. Δίπλα μας η φλόγα κι ο καπνός της φωτιάς άρχισαν να πέφτουν. Υπήρχαν κι άλλοι σαν κι εμάς που κάναν αυτή τη δουλειά και τους θεωρούσαμε παρέα μας κι ως ήταν πολύ μακριά. Μέσα στον ύπνο μου άκουγα μικρούς κρότους, σαν να έσκαγε καλάμπόκι. Ύπνησα και το είπα στο φίλο μου. Εκείνος με καθησύχασε.

- Κοιμήσου, μου είπε. Θα είναι εφιάλ-

της. Όμως το ανατριχιαστικό θέμα που έβλεπα μπροστά μου ήταν πραγματικότητα. Δεν ήταν όνειρο. Το αλώνι, η πελεκανιά, είχαν γεμίσει από μικρούς και μεγάλους σκορπιούς. Πετάχτηκαν επάνω και το είπα με κομμένη ανάσα στο φίλο μου. Βγάζω τη χλαίνη από πάνω μου και παίρνω μπάτσες από το στρώμα, τους χτυπούσα και τους έριχνα στη χόβολη, χωρίς να χάσω το θάρρος μου. Οι σκορπιοί μύριστηκαν τα κουτιά με τις σαρδέλες και τα τσόφλια από τα αυγά και προσπαθούσαν κι αυτοί να εξασφαλίσουν την τροφή τους. Σε λίγα λεπτά είχαμε καθαρίσει το χώρο και την πελεκανιά.

Ύστερα από τη σύντομη και αναπαικτική σιέστα μας, αλλά και τη λαχτάρα που πήραμε από τους σκορπιούς, σηκωθήκαμε με όρεξη για τη μεγάλη διαδρομή. Τα μουλάρια έτοιμα για φόρτωμα. Πρώτα φόρτωσε ο συνεταιρός μου το μουλάρι του, που είχε και ζυγγιά. Ο χώρος δεν μας έπαιρνε και τους δυο στην ίδια πελεκανιά. Πήρα κι εγώ τη Ρούσα και την έβαλα ανάμεσα στα δυο ματέρια. Τη φόρτωσα και χη έριξα το καπίστρι λάσκα επάνω το σαμάρι. Προτού βγούμε στο Πετράλωνο, στη ράχη που βλέπουμε το Μαστρογιάννη, στη σάρα τη μικρή, η Ρούσα μου τα είχε κάμει θάλασσα. Όπως ήμου πίσω της, ανάμεσα στα ματέρια, βρέθηκε κάτω στο γκρεμό. Ματέρια και σαμάρια κυλίσανε μαζί και η Ρούσα βγήκε στον αφρό! Η Ρούσα στάθηκε εκεί και κοιτούσε περίεργα, ποιον δρόμο είχε πάρει. Ακόμη και το καπίστρι της από το κεφάλι το είχε βγάλει.

Γλίτωσα από τους σκορπιούς που ήταν μεγάλο θάυμα και βρέθηκε μες στο γκρεμό που ήταν για κλάμα. Η ώρα περνούσε γρήγορα και ήταν μεγάλη ανάγκη να βγάλω το σαμάρι και τα ματέρια πάνω από το φαράγγι. Τα ματέρια είχαν συνήθως μήκος πέντε μέτρα και μερικά εκατοστά, αλλά το βάρος τους είχε κατέβει περίπου στο μισό. Βγάζω πρώτα το σαμάρι και μετά ανεβάζω τα ματέρια. Προσπάθησα να βγω μπροστά από το μουλάρι με ψωμί στα χέρια, γιατί μπορούσε να με αφήσει και να πάει στο χωριό, οπότε τα πράγματα γινόταν πιο δύσκολα. Στην αρχή δεν δεχόταν και μου σήκωνε τα πόδια τα μπροστινά, βλέποντας όμως να βάζω τα χέρια στον τροβά, έρχεται κοντά. Το έδωσα ψωμάκι, το χάιδεψα σιγά στο μέτωπό του, του φόρεσα το καπίστρι και ήρθε στα λογικά του. Του έριξα το κατασάρκι(κουβερτάκι) στη ράχη του και ταυτόχρονα του έβαλα το σαμάρι και το έδεσα κάτω από την κοιλιά του. Αφού φόρτωσα και μπήκα στο δρομάκι που ήταν κατηφορικό, εκεί πιο κάτω ο φίλος μου με περιέμενε να κατεβώ.

-Τι σου συνέβη και άργησες; Γιατί δεν σφύριζες, να γυρίσω ξανά;

-Δεν πειράζει, του λέω, ο Θεός είναι μεγάλος κι όλα πήγαν καλά. Μόνο που το μουλάρι έκανε κάτι γρατσουινές στα πόδια και την κοιλιά.

Εκείνος έδεσε το καπίστρι στο σαμάρι και τράβηξε μπροστά, το ίδιο έκαμα κι εγώ και έμεινα πίσω από τα ζώα για να τα χύνω το βήμα. Αυτός που πήγαινε μπροστά έπρεπε να προσέχει για περίπολο και ενέδρα από τους δασικούς. Η απόσταση μεταξύ μας, πολλές φορές έφτανε και τα 100 μέτρα. Οι δασικοί έστηναν την ενέδρα όπου υπήρχαν σταυροδρόμια, γιατί στο δάσος δεν αισθάνονταν σιγουριά. Στο δάσος, όταν δεν είχε παρέα ο δασοφύλακας και δεν οπλοφορούσε, έκανε τα στραβά μάτια, ενώ όταν ήταν μαζί με το δασάρχη ή το χωροφύλακα, δεν σε προσκυνούσε.

Περάσαμε αυτή τη φορά τις καστανίες, πέρασε κάτω στο Ζυγρί και εκεί γύ-

ρω στο Χάνι η διάβαση ήταν υποχρεωτική. Εκεί υπήρχε κίνηση γιατί υπήρχαν σπίτια που κατοικούσαν χειμώνα καλοκαίρι. Υπήρχαν και άνθρωποι που ζήλευαν και έπρεπε να προσέχουμε για καμιά ενέδρα.

Τα καριά και τα πέταλα των ζώων βγάζανε σπινθήρες τη νύχτα στο χαλίκι, όπως το τσακμάκι με τον πριόβολο. Το τσακμάκι το είχαμε για σύνθημα τη νύχτα. Όταν ο πρώτος που ανίχνευε το δρόμο αντιλαμβάνονταν κάποια ύποπτη κίνηση, έριχε καμιά τσακμάκι.

Περάσαμε το ξηροπόταμο, που αυτή την εποχή δεν είχε νερό, πήραμε το δρομάκι για τη Δραμπάλα και το Ζευγαρολίβαδο. Το μονοπάτι από εδώ και πέρα ήταν διαφορετικό από τα βουνά. Ήταν ανοιχτό, χωρίς ανηφόρα, άνετο και χωρίς εμπόδια. Οι πετεινοί ήταν το ρολόι, όπου υπήρχαν εξοχίτες. Με αυτούς συγχρονιζόμασταν, ήταν ρολόι χωρίς δείχτες! Πότε λίγη κουβέντα, λίγα ψιλοσφυρίγματα, η ώρα μας περνούσε. Στου Καλλιφονιού το ποτάμι, σε κάτι γούρνες βαθουλές, εκεί κάπως ανασαίναμε από νεράκι και δροσιζόμασταν.

Μετά από λίγη ώρα φτάσαμε στον προορισμό μας. Ο πελάτης μας περίμενε. Μας πήγε να τα ξεφορτώσουμε σε ένα χαμηλό καλυβάκι, πήρε ένα φακό και τα εξέταξε ένα ένα, αν είναι στα μέτρα τους. Το ένα ματέρι του συνεταιρός μου ήταν καχεκτικό και στη μεταφορά του στράβωσε. Αυτό το αντιλήφθηκε ο φίλος μου την ώρα που το πήρε να το πελεκήσει, εκείνη την ώρα όμως δεν είχε άλλο να το αντικαταστήσει. Δεν ταίριαζε ένα νεοκομμένο έλατο, να γίνει φορτίο με ένα μισόξερο, εκτός αν τα έκοβες και τα πελεκούσες την ίδια ώρα και τα δυο. Ο άνθρωπος το έβγαλε στην άκρη και μας είπε πως αυτό δεν του κάνει. Του προτείναμε να κατεβάσουμε την τιμή και να το βάλει σε κάποια γωνία, αλλά εκείνος ήταν ανένδοτος. Άντε να τρέξεις τώρα μέσα στη νύχτα να βρεις άλλον...κουμπάρο! Κράτησε τα τρία, μας πλήρωσε και το ένα επιστροφή. Ο φίλος μου έβγαλε από τη θήκη ένα πριονάκι, το έκοψε στη μέση και το φόρτωσε στο μουλάρι. Σαν το είδε αυτό ο παραγκούνης κά-τι άρχισε να λείει, αλλά ήταν ήδη αργά. Εκείνος μπορούσε να το χρησιμοποιήσει για μαχίρας, αλλά ήθελε να μας το...φάει τζάμπα! Ήτα η ώρα περασμένη, ξεκινήσαμε να φύγουμε και μας πήραν στο κυνήγι τα σκυλιά. Οι παραγκούνηδες είχαν πολλά σκυλιά για τα πρόβατα. Αυτά, αν σε έπαιρναν από πίσω, σου έτρωγαν τα γόνατα! Είχαμε κι άλλους γνωστούς στο χωριό αυτό, αλλά ήταν αργά. Ο φίλος μου ανέβηκε καβάλα και πάει για άλλον μαχαλά. Πίσω του κι εγώ καλπάζοντας για να τον φτάσω. Εκεί είχε έναν γνωστό που τον έλεγαν Τάσο. Αφού φτάσαμε στην αυλή του μας ρίχτηκαν τα σκυλιά, σε λίγα λεπτά όμως ήρθε ο νοικοκύρης και τα ησύχασε. Τον χαιρετήσαμε μέσα στη νύχτα και, χωρίς πολλές κουβέντες, πήρε τα κομμένα ματέρια και έδωσε δυο οκάδες καπνό, που ο φίλος μου τον μοσχοπούλησε στο χωριό. Είχε ανάγκη από τέτοια ξύλα και μας έδωσε και άλλες παραγγελίες. Ήταν άνθρωπος με μπέσα και μας είχε συμπαθήσει. Εμείς του φέρναμε και κανένα σαμάρια κέδρινο, χωρίς πληρωμή. Ο κάμπος με τα χωριά του ήταν τότε πολύ καθυστερημένος, αν και είχαν στήρα, καλαμπόκια και καπνά. Χρήματα δεν είχαν για οικοδομικά υλικά και προτιμούσαν τα λαθραία γιατί ήταν πιο φθηνά.

Οι 10-12 ώρες που θυσιάζαμε γι' αυτή τη δουλειά, ο κόπος, ο φόβος και η ψυχική οδύνη δεν αναπληρώνονταν με τίποτε, γι' αυτό πολλές φορές προτιμούσαμε να κάνουμε άλλες δουλειές, όπως π.χ. να κόβουμε πλιθιά. Γι' αυτά όμως θα μιλήσουμε στο επόμενο σημείωμα.

Τω καιρώ εκείνω

Δια τον κ. Έφορον (20-8-1926)

Ο πρόεδρος της κοινότητας Ζωγλόπι με αναφέρει ότι ο ενοικιαστής της δεκάτης προβαίνει εις διάφορα μέσα καταπιεστικά δια τους φορολογουμένους. Ιδίως θέλει να τους εμποδίσει να αλωνίζουν εις τα αλώνια που αλωνίζαν ανέκαθεν ως τώρα. Δεν προσέρχεται προς καταμέτρηση και βεβαίωση του φόρου όταν καλείται. Και όλα αυτά για να επιτύχει συμβιβασμούς κατά το συμφέρον του.

Ο κ. Έφορος πρέπει να λαμβάνει γνώση τοιούτων ατσθαλιών και να διδαι διασαφηνιστικές οδηγίας εις τους απλοϊκούς φορολογουμένους πολίτας. Δεν παραλείπομεν να συχαρώμεν τον πρόεδρον Ζωγλόπι **κ. Χρήστον Καραγιάννην** για το ειλικρινές ενδιαφέρον που δεικνύει για τους συγχωριανούς του.

Σύλληψη λαθροούλοτόμου

Ζωγλόπι (25-8-1926). Χάρης εις την δραστηριότητα των δασοκόμων κ.κ. Γ.Μάμαλη και Χρ. Αντωνίου και του αποσπασματάρχου περιφερείας Ιτάμου Μ. Μιχαήλ συνελήφθησαν την παρελθούσαν Τετάρτην και περί το μεσονύκτιον εις θεσπ. Λογιείς περιφερείας Καταφυγιού οι εξ επαγγέλματος λαθροούλοτόμοι **Μάρκος Ιγγλέσιος** και **Τρύφων Γ. Κόγιας**, κάτοικοι χωριού Καστανίας μεταφέροντες δια 4 ζώων Ξυλείαν λαθραίως υλοτομηθείσαν εις πεδινά χωρία προς εμπορίαν, ένθα εγένετο κατάσχεσις των ζώων και της Ξυλείας μεταφερθείσης εις το ενταύθα Δασαρχείον.

Ήλθε καιρός πλέον να αντικρίσωσι οι λαθροούλοτόμοι την ισχυράν πυγμήν της δασικής υπηρεσίας. Ας έχωσι εις το μέλλον το ανωτέρω γεγονός υπόψη των.-

Φόνος εις Τετάνιον

22-8-1926. Παρά της αστυνομίας πληροφορούμεθα ότι προχθές Κυριακήν περί την μεσημ. βραδίαν εις το Τετάνι του Δήμου Ιτάμου οι αδελφοί **Θέου** εφόνευσαν τον συγχωριανόν των **Βάνου Μήνον** δια μαχαίρας, δια λόγους ότινες παραμένουν άγνωστοι. Επί τόπου προς ενέργειαν ανακρίσεων και σύλληψιν των δραστών μετέβη ο μοίραρχος κ. Σκαμπαρδώνης μετ' επιφύπου δυναμεις χωροφυλάκων.-

Σύλληψις απαχθέντων

28-8-1925. Συνελήφθησαν υπό του ενωμοτάρχου κ. Κώστη, γραμματέως της ενταύθα αστυνομίας, ο **Σταύρος Μπάτσαρης** εκ Καταφυγιού Ιτάμου μετά της συγχωριανής του **Ελισαβέτ Β. Γερούκη** αλληλοαπαχθέντες ακουσίως (οίκ). Αμφότεροι κρατούνται εις την ενταύθα αστυνομίαν. Σημειωτέον ότι οι απαχθέντες είναι ενήλικοι.-

Σ.Σ. Το πώς αλληλοαπήχθησαν ακουσίως (χωρίς τη θέλησή τους), μόνο ο δημοσιογράφος το γνωρίζει!

Κρατούνται ημίονοι!

8-12-1926. Ανευρέθησαν και κρατούνται εις τον Αστυνομικόν Σταθμόν Ζωγλόπιου τρεις ημίονοι, εξών δύο θήλειες και εις άρρην!

Στραγγαλισμός στην Καστανιά

11-12-1926. Καθ' η αναφέρει ο Αστυνομικός Σταθμός Ζωγλόπιου προς την ενταύθα Υποδιόικησιν ευρέθη χθες εις το χωρίον Καστανιά στραγγαλισμένη η **Μαρία Γεωργίου Μπόση**. Επί τόπου προς ενέργειαν ανακρίσεων θα μεταβεί ο ανθυπομοίραρχος κ. Βαρουνάκης.-

Από το αρχείο του **Απόστολου Στεφανή**

ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Οι Ιώσεις του Φθινοπώρου

Με τον ερχομό του φθινοπώρου είναι ανάγκη να σκεφτούμε και το φυσικό ερχομό των λοιμώξεων του αναπνευστικού, που ευνοούνται από τη μεταβολή των καιρικών συνθηκών και της καθημερινότητας με την αύξηση του συγχρωτισμού.

Το σύνδρομο του κοινού κρυολογήματος είναι η συνηθέστερη σύντομη νόσος σχεδόν σε όλες τις σύγχρονες κοινωνίες. Συνοδεύεται από "επιδημία" απουσιών από την εργασία και τα σχολεία και από μεγάλη αύξηση της προσέλευσης στα εξωτερικά ιατρεία και τους οικογενειακούς ιατρούς.

Αντιπροσωπεύει έτσι ένα σημαντικό κοινωνικό και οικονομικό κόστος.

Προκαλείται από ένα μεγάλο αριθμό ιών, συνηθέστερα εκπροσώπους της οικογένειας των ρινοϊών (με περισσότερα από 100 στελέχη), αλλά και από τους κοροναϊούς, τον αναπνευστικό συγκυτιακό ιό, τους ιούς της γρίπης και της παραϊνφλουένζας και τους αδενοϊούς. Ο χρόνος επώασης είναι από 24-72 ώρες. Τα συμπτώματα είναι η ρινική συμφόρηση, η καταρροή, το φτέρνισμα, ο βήχας και ενδεχομένως στην πορεία της νόσου ο πυρετός και διαρκούν 3-7 ημέρες (στο 25% μέχρι 2 εβδομάδες). Οι επιπλοκές είναι συνηθισμένες, οφειλόμενες κατά ένα μέρος στη φυσική ανοσοκαταστολή που προκαλούν οι ιοί αυτοί και είναι η παραρρινοκολπίτιδα, η φαρυγγίτιδα, μέση ωτίτιδα, η βρογχίτιδα, η πνευμονία και σπανιότερα η περικαρδίτιδα. Αφορούν περισσότερο άτομα με προδιάθεση όπως οι καπνιστές, οι πάσχοντες από άσθμα, από διαβήτη, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια ή οι ευρισκόμενοι σε ανοσοκατασταλτική αγωγή όπως η χρόνια λήψη κορτιζόνης.

Δεν είναι "γρίπη" όλες οι λοιμώξεις του αναπνευστικού ή όλες οι λοιμώξεις που εκδηλώνονται με "γριπώδη συνδρομή". Η γρίπη εμφανίζεται αργότερα προς τους χειμερινούς μήνες, με οξεία εκδήλωση πυρετού, με φρίκα (ή ρίγος), κακουχία, πονόλαιμο, βήχα, πονοκέφαλο, μυαλγίες. Η εισβολή και η πορεία της νόσου θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως πιο οξεία και έντονη.

Ο τρόπος μετάδοσης των ιώσεων αυτών είναι η άμεση επαφή μέσω πχ της χειραψίας, καθώς ο ιός παραμένουν ζωντανό σε εκκρίσεις στο δέρμα ή σε επιφάνειες όπως ενός πάγκου, σε πόμολα ή ακουστικά τηλεφώνου για δύο τουλάχιστον ώρες και είναι δυνατό να μεταδοθούν σε επαφή με τους βλεννογόνους των ματιών, της μύτης ή του στόματος. Είναι επίσης δυνατό να μεταδοθούν μέσω σταγονιδίων, καθώς απλώς ο ασθενής αναπνέει, βήχει ή φταρνίζεται, δίνοντας τη δυνατότητα τα σταγονίδια να φτάσουν στα μάτια, τη μύτη ή το στόμα άλλου ατόμου, αλλά το φιλί δεν μεταδίδει εξίσου τους ιούς αυτούς καθώς δεν εντοπίζονται στο σάλιο.

Έχει επομένως μεγάλη σημασία κατά το στενό συγχρωτισμό (γραφεία, σχολεία, μέσα μαζικής μεταφοράς), η κάλυψη του στόματος και της μύτης κατά το βήχα ή το φτάρνισμα με χαρτομάντηλα μιας χρήσης που απορρίπτονται άμεσα σε προβλεπόμενα δοχεία και η σωστή ατομική υγιεινή (σχολαστικό πλύσιμο των χεριών ιδίως κατά την προετοιμασία του ή πριν το γεύμα, πετσέτες ατομικής ή μιας χρήσης). Η χρήση αλκοολούχης ή μη αντισηπτικών των χεριών προσφέρει σημαντικά.

Ο εμβολιασμός έναντι της γρίπης δεν προφυλάσσει έναντι του συνηθέως κρυολογήματος, ενώ είναι δυνατό να συμβούν περισσότερα από 2-3 επεισόδια (παιδιά 6-7) από το φθινόπωρο ως την άνοιξη. Παρά την παραδοσιακή αντίληψη, οι ιοί αυτοί δεν σχετίζονται με την έκθεση σε ψυχρό εξωτερικό περιβάλλον ή ρεύματα αέρα.

Η θεραπεία είναι κατά κύριο λόγο ανακουφιστική με χρήση τοπικών αποσυμφορητικών, αντιισταμινικών, αναλγητικών-αντιπυρετικών και αντιβιοτικών φαρμάκων. Τα διαθέσιμα σκευάσματα μπορεί να έχουν ανεπιθύμητες ενέργειες όπως η υπνηλία, η αρρυθμιογενής δράση ή αιμορραγική διάθεση, γι' αυτό συνιστάται πάντα η αναζήτηση ιατρικής συμβουλής και η προτίμηση τοπικής αντί για συστηματική αγωγή. Η χρήση αντιβιοτικών δεν έχει θέση χωρίς προηγούμενη ιατρική εξέταση. Απλά μέσα όπως η σωστή θερμοκρασία και υγρασία του χώρου συμβάλλουν ιδιαίτερα στην ανακούφιση των συμπτωμάτων και την αποφυγή των επιπλοκών. Δεν έχει τεκμηριωθεί επαρκώς η ωφέλεια από τη λήψη βιταμινούχων βοηθημάτων.

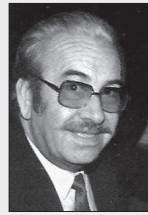
Οι ασθενείς με χρόνια ηπατοπάθεια και κίρρωση ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου για πολλά λοιμώδη νοσήματα. Ειδικά ως προς τους ιούς που προκαλούν το σύνδρομο του κοινού κρυολογήματος, οφείλει να ληφθεί ότι, αν και όχι τόσο γνωστό, κάποιοι από αυτούς είναι δυνατό σπανιότερα, να προκαλέσουν ηπατική βλάβη με τη μορφή ηπατίτιδας (αδενοϊοί, ιοί coxsackie και echo, γρίπη), είτε σε υγιές ήπαρ, είτε σε ασθενείς με προχωρημένη ηπατοπάθεια και κίρρωση.

Συνήθως είναι αυτοπεριοριζόμενες λοιμώξεις και η εξέλιξη τους ως προς το ήπαρ εξαρτάται από την ανοσολογική κατάσταση και τη φάση της χρονιότητας του βασικού τους νοσήματος. Σε ασθενείς με μη αντιροπούμενη κίρρωση (δηλαδή προχωρημένη νόσο) ο κανόνας είναι ότι οποιαδήποτε λοίμωξη είναι ικανή να θέσει σε δοκιμασία τις ηπατικές εφεδρείες, βάζοντας σε κίνδυνο τον ασθενή.

Οι ασθενείς αυτοί οφείλουν να είναι περισσότερο προσεκτικοί στη χρήση φαρμάκων, καθώς αρκετές από τις θεωρούμενες ασφαλείς θεραπείες που διακινούνται χωρίς ιατρική συνταγή για την αντιμετώπιση του κρυολογήματος, σ' αυτούς τους ασθενείς μπορούν να προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα. Η χρήση ασπιρίνης και μη στεροειδών αναλγητικών φαρμάκων όπως πχ η ιβουπροφαίνη, μεγάλων δόσεων παρακεταμόλης (περισσότερο από 2gr Deron/Panadol) και τα αντιισταμινικά, μπορούν να επιδεινώσουν ραγδαία την αιμορραγική διάθεση, τη νεφρική λειτουργία και το επίπεδο συνείδησης των κίρρωτικών. Ο εμβολιασμός μεταξύ άλλων και έναντι του ιού της γρίπης είναι ασφαλής και απαραίτητος.

Δημήτριος Α. Κουντουράς
Παθολόγος-Ηπατολόγος

Η καλοσύνη ανταμείβεται

Γράφει ο
Θωμάς Κίσιακ

Η νύχτα είναι σκοτεινή. Από τον ουρανό πέφτει παγωμένο χιονόνερο. Κάπου-κάπου αστράφτει και μπουμπουνίζει. Ο χωροφύλακας που κάνει περιπολία πέρασε κάτω από τον Άγιο Κωνσταντίνο και μήχη στο παυσίλυπο για να βγει στην οδό Λαρίσης. Άστραψε, και το όργανο πρόσεξε ότι κάτω από μια αροκαριά κάτι ήταν. Έβαλε τη σφυρίχτρα στο στόμα να σφυρίξει αν χρειασθεί βοήθεια, στον ένα χέρι βαστούσε το φακό και στο άλλο το περιστρόφο. Με προσοχή έφθασε κοντά στο αντικείμενο που ήταν ένα χαρτοκούτι από μεγάλο ψυγείο. Το κλότσησε και από μέσα βγήκε ένα ρακοντυμένος άνθρωπος αξύριστος και αχτένιστος. Ήταν ο Βαγγέλης που μετά τον τραυματισμό του στην Αλβανία σάλεψε. Η αδελφή του χήρα με τρία παιδιά που έμειναν στο ίδιο σπίτι, φοβήθηκε μην τυχόν κάνει κακό στα παιδιά της, τον έδωξε από το σπίτι. Ο Βαγγέλης τη μέρα ζητιάνευε και το βράδυ κοιμόταν όπου έβρισκε. Το καλοκαίρι στα παγκάκια και το χειμώνα σε εγκαταλελειμμένα σπίτια.

- Τι είσαι εσύ; Ρώτησε ο όργανο της τάξης.
- Δεν με βλέπεις; Άνθρωπος είμαι. Χθες βγήκα από το νοσοκομείο και δεν είχα που να κοιμηθώ.
- Τα χέρια πίσω από το κεφάλι και ανοιχτά τα πόδια. Θα σου κάνω έρευνα. Την ώρα που έβαζε τα χέρια πίσω από το κεφάλι κάτι έπεσε. Ο ανθρωπάκος έσκυψε και το πήρε.
- Τι είναι αυτό;
- Τίποτα!
- Δως μου να το δω!

Ο ανθρωπάκος το έδωσε, άνοιξε όμως το στήθος του και έδειξε τα τραύματα που είχε στο στήθος του από την Αλβανία.

-Να, λέει, γι' αυτά η πατριδα μου έδωσε αυτόν τον σταυρό.

Ο χωροφύλακας τον πήρε στα χέρια του και είδε ότι ήταν ο μεγαλόσταυρος που δίνουν στους ήρωες.

- Δεν ενδιαφέρθηκε κανένας και για 'σένα; -ΟΧΙ!

Το όργανο έβγαλε ένα χαρτονόμισμα και το έδωσε στον ανθρωπάκο. Πάρ' το και πήγαινε στο ξενοδοχείο να κοιμηθεί σαν άνθρωπος.

- Δεν θα πάω, γιατί στα χάλια που είμαι δεν θα με δεχθούν.

- Καλά! Κοιμήσου εδώ και το πρωί έλα στο τμήμα να δούμε τι θα γίνει.

Αφού τελείωσε τη βάρδια του πήγε στο τμήμα και ανέφερε στον αξιωματικό υπηρεσίας το συμβάν. Το όργανο το μεσημέρι πήγε στο τμήμα. Ο γεράκος ήταν εκεί, τον περίμενε. Μπήκαν μαζί στο γραφείο του διοικητή ο οποίος «έλαβε γνώση του συμβάντος» από τον αξιωματικό υπηρεσίας. -Κάθισε του είπε ο διοικητής και κτύπησε το κουδούνι.

Ήρθε ο σκοπός χωροφύλακας και παρήγγειλε καφέ και κουλούρι. Όπου να πει τον καφέ ο διοικητής πήρε τηλέφωνο τον Δήμαρχο. Αφού του είπε το ιστορικό τον παρακάλεσε να κάμει κάτι. Ο Δήμαρχος είπε θα τον βάλω στο γηροκομείο. Με το τζιπ της αστυνομίας το όργανο τον πήγε στο γηροκομείο και είπε στο προσωπικό να τον ντύσουν με ρούχα των πεθαμένων. Το όργανο έφυγε.

Πέρασαν περίπου δυο χρόνια. Ο χωροφύλακας πήγε στο γηροκομείο για άλλη δουλειά. Στο διάδρομο αντίμωσε το γεράκο. Κοίταξαν ο ένας τον άλλον και ο γεράκος είπε:

- Εσύ δεν είσαι που μου έδωσε χρήματα για να πάω στο ξενοδοχείο να κοιμηθώ;

- Εγώ είμαι.

- Αύριο να 'ρθεις πάλι σε θέλω για κάτι σοβαρό.

- Θα έρθω του είπε και χώρισαν.

Ο γεράκος πήρε τηλέφωνο τον συμβολαιογράφο και του είπε να πάει το μεσημέρι στο γηροκομείο. Ο γεράκος είχε ένα καλό χωράφι στο χωριό (το μόνο περιουσιακό του στοιχείο) και αποφάσισε να το γράψει στο όργανο μια που οι συγγενείς του τον περιφρονούσαν. Όλα έγιναν νόμιμα. Από τότε ο χωροφύλακας πήγαινε κάθε μέρα στο γηροκομείο. Ο ίδιος τον έθαψε και έκαμε όλα τα σχετικά. Έβγαλε δε και το όνομα του σ' ένα από τα παιδιά του για να πληρωθεί το ρηθέν που λέει: «Κάνε το καλό και ο Θεός θα σε ανταμείψει».

Αλήθεια πόσο τέτοιοι ήρωες που έδωσαν το αίμα τους για την πατρίδα δεν βρέθηκαν σε παρόμοιες περιπτώσεις! Αλλά πόσες φορές και εμείς κρίνοντας εντελώς τυχαία και συμπτωματικά, στριζόμενοι πάντα στα εξωτερικά γνωρίσματα, δεν πέφτουμε έξω. Αλήθεια πόση προσοχή χρειάζεται όταν πρόκειται αν κρίνουμε έναν άνθρωπο.

Για γέλια και για κλάματα
"Ειδοποιούμενοι και μη στεκούμενοι..."

Ήταν το '51 θέλεις το '52. Ήμουν τότε μαθητής Γυμνασίου και εκείνη τη μέρα αποφά-

σισα να πάω στο χωριό, πεζοπορία, φυσικά. Βγαίνοντας στις γραμμές του τρένου, συνάντησα το χωροφύλακα, το Γιάννη, που τον γνώριζα γιατί υπηρετούσε στο Αστυνομικό Σταθμό του χωριού μου, εκτός που παίζαμε κάπου κάπου και μπά-

λα. Ο Γιάννης καταγόταν από κάποιο χωριό της Ακαρνανίας και, ενώ ήταν αγράμματος, εντούτοις του άρεσαν και οι ...ελληνικότητες και δεν παρέλειπε να τις ξεφουρνίζει, όταν του δινόταν η ευκαιρία, νομίζοντας βέβαια ότι μιλάει καθαρεύουσα. Την εποχή εκείνη έπαιρναν και τέτοιους στη χωροφυλακή.

-Περίμενε εδώ, λέει ο Γιάννης, ώσπου να περάσει κάποιο αυτοκίνητο και θα το σταματήσω να μας πάρει. Άλλο που δεν ήθελα. Σε λίγο ο Γιάννης έκαμε σήμα σε ένα φορτηγό που μετέφερε πέτρα από το νταμάρι του Ρούσου, ο οδηγός σταμάτησε και μας πήρε. Στο Ρούσο μας κατέβασε, γιατί το αυτοκίνητο θα έστριβε προς το ποτάμι που ήταν το νταμάρι.

Καθώς περιμέναμε να φανεί κάποιο άλλο αυτοκίνητο που θα πήγαινε προς την κατεύθυνση του χωριού, να σου και διακρίνεται στο βάθος ένα φορτηγό. Ο Γιάννης, με όλον τον τουπέ της εξουσίας, βγήκε μπροστά και σήκωσε το χέρι. Ο οδηγός, όχι μόνο δε στάθηκε, αλλά απεναντίας ανέπτυξε ταχύτητα και εξαφανίσθηκε στο βάθος, ενώ λίγο έλειψε να παρασύρει και τον χωροφύλακα, τον οποίο έπνιξε στη σκόνη.

Περιττό να περιγράψω τη δικαιολογημένη οργή και την αγανάκτηση του Γιάννη. Ξεκίνησα με τα πόδια και σε όλο το δρόμο έλεγε και ξανάλεγε:

-Πού θα πάει, δε θα τον πιάσω στα χέρια μου!

Όταν φτάσαμε στα Χάνια της Ραχούλας, ω του θαύματος, το αυτοκίνητο ήταν αραγμένο στην άκρη του δρόμου, με τον οδηγό του να συζητάει με κάποιους χωριανούς.

-Εδώ σε έχω, πουλάκι μου, αναφώνησε ο Γιάννης και με ένα πήδημα, τον πιάνει από το λαϊμό έτοιμος να τον πνίξει. Τρόμαξαν οι χωριανοί να τον βγάλουν από τα χέρια του.

-Γιατί, βρε, δεν σταμάτησες, όταν σου έκαμα σήμα; Δεν ξέρεις ότι "πας τροχοφόρον ειδοποιούμενοι και μη στεκούμενοι συλλήβεται;"

Ο οδηγός ψέλλισε κάποιες δικαιολογίες, ότι βιαζόταν κλπ., αλλά το επεισόδιο δεν έληξε εκεί. Ο χωροφύλακας υπέβαλε μήνυση και εγώ κλήθηκα μάρτυρας στο δικαστήριο, ως αυτόπτης του αδικήματος. Την ημέρα της δίκης πολύ το σκεπτόμουν, αν έπρεπε να πω στο δικαστήριο αυτούσια τα λόγια του Γιάννη. Ευτυχώς ο πρόεδρος, μόλις άκουσε το κατηγορητήριο, έριξε μια ξεγυρισμένη καμπάνα στον οδηγό, χωρίς να με εξετάσει ως μάρτυρα.

Προέλευση Ονομασίας των Μηνών

Τα ονόματα των 12 μηνών του έτους όπως μας είναι μέχρι σήμερα γνωστά -όχι μόνο στην Ελλάδα μα σε όλη την Ευρώπη, κατ' επέκταση και στις ΗΠΑ και την Αυστραλία- προέρχονται από τους Ρωμαίους.

Ο διαχωρισμός του έτους σε 12 μήνες καθώς και τα ονόματα αυτών, έχουν παραμείνει αναλλοίωτα από τότε μέχρι σήμερα, και έχουν ως εξής:

Μάρτιος

Η μοναδική διαφορά του τότε διαχωρισμού του έτους με τον τώρα είναι ότι το νέο έτος ξεκινούσε τον μήνα Μάρτιο για τον αρχαίο κόσμο, και όχι με τον Ιανουάριο όπως σήμερα.

Οι Ρωμαίοι όπως είναι γνωστό υπήρξαν μιλιταριστές και ο στρατός τους υπήρξε ο μεγαλύτερος και ισχυρότερος για την εποχή του, όσο φυσικά βρισκόταν στην ακμή του. Έτσι, ο Θεός του πολέμου Άρης, με την ρωμαϊκή του φυσικά ονομασία Mars, απολάμβανε ιδιαίτερη λατρεία και τιμές από τους Ρωμαίους. Ο πρώτος μήνας του έτους ονομάστηκε Martius για να τιμήσει τον Θεό.

Martius σημαίνει "του Μαρς"

Απρίλιος

Ο δεύτερος μήνας του χρόνου ονομάστηκε Aprilis που προέρχεται από την λατινική λέξη "aperere" και σημαίνει "άνοιγμα", μιας και είναι ο μήνας που τα μπουμπουκία ανοίγουν.

Κατά μια άλλη όχι παραδεκτή άποψη, ο Απρίλιος πήρε το όνομά του από την Θεά Αφροδίτη, μιας και αυτός ο μήνας υπήρξε αφιερωμένος σε αυτήν.

Aprilis σημαίνει "αυτός που ανοίγει"

Μάιος

Ο τρίτος μήνας του έτους ονομάστηκε Maius για να τιμήσει την Μαία, μητέρα του Θεού Ερμή, μιας και την πρώτη μέρα αυτού του μήνα γίνονταν γιορτή προς τιμή της. Η Μαία λατρεύονταν από τους Ρωμαίους ως Θεά-προστάτιδα της Τιμής και του Σεβασμού.

Maius σημαίνει "της Μαίας"

Κατά μια άλλη -όχι παραδεκτή από τους μελετητές- άποψη, ο μήνας πήρε το όνομά του από την λατινική λέξη "maiores" που σημαίνει "μεγάλοι (σε ηλικία) άντρες" για να τιμήσει τους ηλικιωμένους.

Ιούνιος

Ο τέταρτος μήνας του έτους ονομάστηκε Junius για να τιμήσει την Θεά Ήρα, με την ρωμαϊκή της φυσικά ονομασία Juno.

Junius σημαίνει "της Τζούνου"

Κατά μια άλλη -όχι παραδεκτή από τους μελετητές- άποψη, ο μήνας πήρε το όνομά του από την λατινική λέξη "iuniores" που σημαίνει "νεαροί άντρες" για να τιμήσει τους νέους άντρες-στρατιώτες.

Ιούλιος

Ο μήνας αυτός αρχικά ονομαζόταν Quintilis που σημαίνει "πέμπτος". Το 44 π.Χ. όμως, μετονομάστηκε σε Julius για να τιμήσει τον Ιούλιο Καίσαρα και να υπενθυμίζει την τραγική δολοφονία του.

Αύγουστος

Αυτός ο μήνας αρχικά ονομαζόταν Sextilis που σημαίνει "έκτος". Το 8 π.Χ. μετονομάστηκε σε Augustus προς τιμή του αυτοκράτορα Αυγούστου, που υποστήριζε πως αυτός είναι ο τυχερός του μήνας.

Σεπτέμβριος

Ο μήνας ονομάστηκε Septimus που σημαίνει "έβδομος". Κατά καιρούς μετονομαζόταν σε ονόματα ρωμαϊκών αυτοκρατόρων, από τους ίδιους τους αυτοκράτορες, που ζήτησαν την δόξα του Ιούλιου και του Αυγούστου. Κανένα όμως από αυτά τα ονόματα δεν παρέμεινε για πολύ γνωστό ως το όνομα αυτού του μήνα.

Οκτώβριος

Ονομάστηκε τον ελληνικό αριθμό οκτώ που στα λατινικά παραμένει ο ίδιος, δηλαδή octo.

Νοέμβριος

Ονομάστηκε Nonus που σημαίνει "έναντος" από τον λατινικό αριθμό nonne, το ελληνικό δηλαδή εννιά.

Δεκέμβριος

Ονομάστηκε Decimus που σημαίνει "δέκατος" από τον λατινικό αριθμό decem, το ελληνικό δηλαδή δέκα.

Ιανουάριος

Ο μήνας αυτός ονομάστηκε Januarius και πήρε το όνομά του από τον καθαρά ρωμαϊκό Θεό Janus, τον διπρόσωπο Θεό της Αρχής και του Τέλους. Το όνομά του προέρχεται από την ετρουσκική λέξη "jauna" που σημαίνει "πόρτα", γι αυτό λατρεύτηκε και ως Θεός-Φύλακας των Εισόδων και Εξόδων.

Januarius σημαίνει "του Τζάνου"

Φεβρουάριος

Ο μήνας ονομάστηκε Februarius κατά μια εκδοχή για να τιμήσει την Θεά Juno Februa, η οποία κατά την ρωμαϊκή μυθολογία είναι η μητέρα του Θεού Mars (Άρης) και Θεά του Πάθους. Στις 14 του μήνα ήταν η γιορτή προς τιμή της και προς τιμή του έρωτα (εορταστική ημέρα που επιβιώνει μέχρι σήμερα ως ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου).

Κατά μια άλλη εκδοχή, ο μήνας πήρε το όνομά του από τον Februus, Θεό των Νεκρών. Ως τελευταίος μήνας του ρωμαϊκού έτους, γίνονταν μεγάλες τελετές εξαγνισμού καθώς και η εορτή των νεκρών. Februus είναι η ετρουσκική ονομασία του δικού μας Άδη, που λατρεύτηκε από τους Ρωμαίους αρχικά με το ετρουσκικό του όνομα και αργότερα με το λατινικό όνομα Pluto.

Ακούμε - Κρίνουμε - Προτείνουμε

Το τελευταίο χιλιόμετρο

Πριν από δύο δεκαετίες η όδευση Καρδίτσα-Καλλίθηρο- Ραχούλα- Παλιοζωγλόπι-Ίταμος και η σύνδεσή της με το κύκλωμα Ταυρωπού ήταν όνειρο άπιαστο. Οι συγχωρίες και οι επίμονες παρεμβάσεις, ατομικές και συλλογικές, με πιο αποτελεσματική εκείνη του αείμνηστου Χαρίλαου, βοήθησαν ώστε το όνειρο να γίνει πραγματικότητα. Παρά ένα χιλιόμετρο στο οποίο η υποδομή (τεχνικά, αμμοχαλικόστρωση, 3Α) έχει γίνει και μένει η ασφαλτόστρωση. Τόσο υπολείπεται για να ολοκληρωθεί η σύνδεση Καρδίτσα- Καλλίθηρο- Ραχούλα- Παλιοζωγλόπι- Ίταμος με το οδικό κύκλωμα της λίμνης Πλαστήρα. Τόσα χρήματα δαπανήθηκαν και κολλήσαμε σε ένα χιλιόμετρο; Κρίμα! Εκτός του ότι, όσο περνά ο χρόνος, οι χειμωνιάτικες μπόρες θα παρασύρουν και το υλικό που έπεσε.

Και σύγχρονες τουαλέτες

Σύγχρονες τουαλέτες κατασκεύασε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο στις εκκλησίες Παλιοζωγλοπιού και Ίταμου. Είναι ένα έργο που ανεβάζει το πολιτιστικό επίπεδο μας. Οι τουαλέτες κατασκευάστηκαν με σύγχρονες προδιαγραφές. Με νερό, νιπτήρες, ακόμα και με χαρτί υγείας! Εκείνο που επιβάλλεται είναι να διατηρούνται οι τουαλέτες καθαρές, και αυτό είναι υποχρέωση καθενός που τις χρησιμοποιεί. Αλλιώς, είναι δώρο άδωρο.

Τι γίνεται με το κυλικείο Ίταμου;

Εφτασφράγιστο φέτος το κυλικείο Ίταμου και άφαντος ο νέος ενοικιαστής. Πληροφορηθήκαμε ότι το κυλικείο δεν έχει άδεια λειτουργίας. Αν ισχύει αυτό, τότε είναι εύλογη η απορία, πώς ο Δήμος δημοπράτησε το κυλικείο χωρίς να έχει άδεια λειτουργίας. Και, εν πάση περιπτώσει, τόσο δύσκολο είναι να βγει αυτή η πολυπόθητη άδεια, ώστε τα ορεινά του Δήμου μας να μην παρουσιάζουν τη σημερινή εικόνα ερήμωσης;

Η άρδευση με τον πλαστικό αγωγό

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο αγωγός βοηθάει να μη γίνεται σπατάλη νερού, αλλά ένα δυο πραγματάκια πρέπει να διορθωθούν.

- 1) Συγχωριανοί παραπονούνται ότι το καλοκαίρι που "πέφτει" το ποτάμι, το νερό δεν μπαίνει στον αγωγό, ενώ περνάει κάτω από το τιμεντένιο φράγμα. Μήπως χρειάζεται ενίσχυση του φράγματος σε μεγαλύτερο βάθος;
- 2) Οι χωριανοί που κλείνουν τη στρόφιγγα του αγωγού για να ποτίσουν τις καλλιέργειές τους, αφού τελειώσουν το πότισμα, να μην παραλείπουν να ανοίγουν τη στρόφιγγα για να ποτίζουν και οι πιο κάτω από αυτούς. Η αλληλεγγύη είναι απαραίτητος όρος συμβίωσης.

Να απομακρύνουν τα κλαδιά από το δρόμο

Οι χωριανοί που ξυλεύονται από τα πεσμένα δένδρα κοντά στους ορεινούς δρόμους, να απομακρύνουν τα κλαδιά από το δρόμο και από τα χαντάκια, διότι αυτά εμποδίζουν τα νερά των βροχών να διέρχονται, με αποτέλεσμα αυτά να καταστρέφουν το δρόμο. Οι δρόμοι είναι δικό μας, όλων μας, και πρέπει να τους διατηρούμε σε καλή κατάσταση για δικό μας όφελος.-

Βουλευτικές εκλογές 17ης Ιουνίου 2012

(Οι δεύτερες μέσα στο 2012)

Νομός Καρδίτσας

Ενσωμάτωση 323/323 τμήματα

Εγκεγραμμένοι 139.667 - Ψήφισαν 83880/60,06% -Έγκυρα 82882

Κόμμα	Ψήφοι	(6η Μαΐου)	ποσοστό	έδρες
Ν.Δ.	28551	(24261)	35,45%	4
ΣΥΡΙΖΑ	20753	(12418)	25,04%	1
ΠΑΣΟΚ	11203	(13209)	13,52%	
Χρυσή Αυγή	5454	(5243)	6,58%	
ΚΚΕ	4774	(8625)	5,76%	
Ανεξ. Έλληνες	4433	(8142)	5,35%	
Δημοκρ. Αριστερά	3784	(3792)	4,57%	
ΛΑΟΣ	1055	(1885)	1,27%	
Οικολ. Πράσινοι	502	(1854)	0,61%	
Λοιπά Κόμματα	2,86%			

Εκλεγέντες Βουλευτές

Κων/νος Τσιάρας (Ν.Δ.)
 Ασημίνα Σκόνδρα(Ν.Δ.)
 Σπύρος Ταλιαδούρος (Ν.Δ.)
 Παύλος Σιούφας (Ν.Δ.)
 Νικόλαος Μιχαλάκης (ΣΥΡΙΖΑ)

Εκλογικά αποτελέσματα Ραχούλας (Συγκεντρωτικά από δύο εκλογικά τμήματα)

Εγκεγραμμένοι 671 - Ψήφισαν 401 - Άκυρα-Λευκά 7 - Έγκυρα 394

Ν.Δ.	165	(117)*
ΣΥΡΙΖΑ	78	(50)
ΠΑΣΟΚ	32	(41)
ΑΝ.ΕΛ.	16	(25)
ΚΚΕ	38	(59)
ΧΡ.ΑΥΓΗ	30	(30)
ΔΗΜ.ΑΡΙΣΤ.	13	(10)
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ	1	
ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ	2	
ΕΘΝ. ΕΛΠΙΔΑ	1	
ΠΕΙΡΑΤΕΣ	1	
ΛΑΟΣ	7	
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ	8	(22)
ΚΚΕ μ/λ-μ/λ ΚΚΕ	6	
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ	2	

* Σε παρένθεση τα αποτελέσματα των εκλογών της 6ης Μαΐου 2012

Φαρμακείο
Αποστολία Α. Κατσιούλα

Τέρμα Ταυρωπού
 (δίπλα στο Νοσοκομείο) - Καρδίτσα
 Τηλ./fax: 24410 25689 - Κιν. 6949 720517

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ - ΣΙΔΗΡΟΥ
ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΤΙΚΑ

ΘΩΜΑΣ
ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΘΡΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
 ΤΗΛ.: 24410 81016, 81009
 ΚΙΝ.: 6977665475, 6977600717